

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 018830 24 K 2
Bihać, 16.04.2025. godine

U toku je postupak po žalbi Kantonalnog tužilaštva
protiv prvostepene presude.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljanom od sudija Alibabić Osmana, predsjednik vijeća, sudija Rekić Midžić Edite i Kudić Rusmire, članovi vijeća sa zapisničarom Dulić Azrom, u krivičnom predmetu protiv optuženog Keserović Izeta sin H. iz V. K., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona, nakon glavnog i javnog pretresa održanog 14.04.2025. godine u prisutnosti Kantonalne tužiteljice Cerić Mrenica Ornele, optuženog Keserović Izeta i njegovog branioca advokata Sarajlija Nedžada, donio je i 16.04.2025. godine u prisutnosti Kantonalne tužiteljice Cerić Mrenica Ornele, optuženog Keserović Izeta i njegovog branioca advokata Sarajlija Nedžada, objavio:

P R E S U D U

Optuženi Keserović Izet sin H. i majke A., rođen 01.02.1960. godine u mjestu P., općina V. K., sa prijavljenim mjestom prebivališta u mjestu P. broj ... općina V. K., trenutno boravi na adresi ..., JMB: ..., oženjen, otac ... punoljetne djece, ..., državljanin ... i ..., srednjeg imovnog stanja sa mjesečnim primanjima ..., ranije neosuđivan, nalazi se na slobodi;

Na osnovu odredaba čl. 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine:

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

DA JE:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika vojske V korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: AR BiH) s jedne i vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna (u daljem tekstu: NO APZB) s druge strane, u svojstvu komandanta 2. bataljona pri 1. brigadi NO APZB postupao suprotno odredbi zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine, na način da je:

Krajem mjeseca jula 1995. godine u mjestu Š., općina V. K., nakon što su prethodno oštećenog E. K. pripadnici NO APZB iz njegove porodične kuće odveli u zgradu mjesne zajednice u naprijed navedenom mjestu gdje se nalazila komanda NO APZB i tu ga predali osumnjičenom Keserović Izetu koji je u prisustvu još jednog NN vojnika pristupio ispitivanju oštećenog E. K. tako što mu je najprije naredio da sjedne na stolicu, te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu,

naredio oštećenom da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega su ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima, a od čega je oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što je rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja, nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D..

Dakle, da je, kršeći pravila međunarodnog humanitarnog prava, za vrijeme rata i oružanog sukoba u BiH nečovječno postupao prema civilu, vršeći psihičko i fizičko zlostavljanje, te nanoseći mu velike fizičke i psihičke patnje.

Čime bi: počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona.

Temeljem člana 212. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni E. K. sa postavljenim imovinsko pravnim zahtjevom, upućuje se na parnični postupak.

Temeljem člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK Bihać je protiv optuženog Keserović Izeta podnijelo optužnicu broj: T01 0KTRZ 0034788 23 2 od 28.04.2023. godine kojom mu je stavilo na teret izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona koje je činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Optužnica je potvrđena 16.05.2023.godine a nakon toga je održano ročište o izjašnjenju o krivnji na kojem se optuženi izjasnio da nije kriv pa je predmet dostavljen krivičnom vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

Oštećeni E. K. je na glavnom pretresu stavio prijedlog za ostvarivanje imovinsko pravnog zahtjeva navodeći da traži da mu optuženi nadoknadi štetu za pretrpljene fizičke i psihičke bolove ali isti zahtjev nije specificirao.

Presudom ovog suda broj 01 0 K 018830 23 K od 28.11.2023. godine optuženi Keserović Izet je temeljem člana 299. tačka c) ZKP F BiH oslobođen od optužbe. Protiv te presude žalbu je izjavila Kantonalna tužiteljica zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. točka k) i člana 312. stav 2. ZKP F BiH te zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Rješenjem Vrhovnog suda FBiH broj 01 0 K 018830 24 Kž od 21.05.2024. godine uvažavanjem žalbe Kantonalne tužiteljice ukinuta je presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 018830 24 K od 28.11.2023. godine i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Postupajući po uputama Vrhovnog suda Federacije BiH zakazan je i održan glavni pretres dana 14.04.2025. godine.

U završnoj riječi Kantonalna tužiteljica Cerić Mrenica Ornela je izjavila da ostaje kod završne riječi date u ranijem postupku 24.11.2023. godine u kojoj je analizirala iskaze saslušanih svjedoka optužbe i odbrane i pisane dokaze u spisu ističući da izvedeni dokazi u cijelosti potvrđuju navode optužnice i da je slijedom izloženog dokazano da je optuženi Keserović Izet počinio krivično djelo u vrijeme, mjestu i na način kako je to opisano u dispozitivu optužnice. Kantonalna tužiteljica je navela da postoji povezanost radnji optuženog sa općim principima međunarodnog humanitarnog prava, odnosno da radnje poduzete od strane optuženog predstavljaju kršenje relevantnih odredaba Ženevske konvencije, da su iste poduzete u vrijeme rata i oružanog sukoba između Armije RBiH i Narodne odbrane APZB, kao i da između radnji optuženog i oružanog sukoba postoji dovoljna povezanost te da krivično pravne radnje koje se optuženom Keserović Izetu stavljaju na teret predstavljaju kršenje i tešku povredu zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine jer su iste bile preduzete prema civilu E. K. koji je bio izvan borbenih aktivnosti i koji nije učestvovao neposredno u neprijateljstvima a ovim odredbama je propisano da je u slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog, prema navedenim licima zabranjeno poduzimati postupke kojima se nanose povrede života i tjelesnog integriteta, te povrede ličnog dostojanstva. Kada je u pitanju status oštećenog E. K. kao civilnog lica, da isti proizilazi iz iskaza svjedoka i materijalnih dokaza i da je E. K. u svojoj izjavi naveo da u toku rata nije bio vojno angažovan, već je cijeli ratni period bio pripadnik Civilne zaštite pri mjesnoj zajednici Š. i kopao je rovove za potrebe 505. i 510. brigade V Korpusa i da ova činjenica nije mogla ostati nepoznata ni optuženom koji je prilikom ispitivanja i batinjanja E. K., istog između ostalog ispitivao i na okolnosti njegovog kopanja rovova za potrebe V Korpusa a jednako tako da je svjedok Š. Z. na glavnom pretresu izjavio da je kritičnog dana vidio kako dva vojnika Narodne odbrane vode E. K. u pravcu Š., te da je E. K. tad bio obučen u civilnu odjeću. Također, na spiskovima lica koji se nalaze u logoru D. a koje je Tužilaštvo uložilo kao materijalne dokaze, pored imena, prezimena i mjesta rođenja, evidentirano je i svojstvo svih zatvorenika, pa se tako kod E. K. navodi da je isti prije zarobljavanja bio pripadnik civilne zaštite. Istaknula je da je krivično djelo počinjeno za vrijeme rata i oružanog sukoba između AR BiH i NO APZB i da je to dokazano saslušanjem svjedoka i izvođenjem materijalnih dokaza u vidu Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti, proglašenju ratnog stanja i odluke o ukidanju ratnog stanja iz kojih proizilazi da je ratno stanje proglašeno dana 20.06.1992. godine a isto je odlukom Predsjedništva BiH ukinuto 22.12.1995. godine. Postojanje oružanog sukoba između Armije RBiH i NO APZB da proizilazi i iz proglasa A. F. stanovništvu Zapadne Bosne od 22.09.1993.godine, nakon čega je došlo do formiranja vojske APZB i početka sukoba sa AR BiH. Navela je da su i svjedoci optužbe i svjedoci odbrane potvrdili da su se u vrijeme počinjenja predmetnog krivičnog djela, odnosno krajem mjeseca jula 1995. godine vodile borbe između AR BiH i NO APZB, da se borbena linija konstantno pomjerala a oštećeni E. K. je naveo da je neposredno prije njegovog zarobljavanja vojska Narodne odbrane zauzela njegovo selo Š. 1. Navela je da je provedenim dokazima izvršena i dokazana identifikacija optuženog i da je dokazano da je upravo optuženi Keserović Izet osoba koja je počinila radnje opisane u optužnici budući da iz iskaza oštećenog E. K. proizilazi da je on optuženog poznavao iz prijeratnog perioda, odnosno da je isti godinama bio vojno lice u V. K., zna da se radi o Keserović Izetu iz P. koji je prije rata radio u Opštini i bio nadležan za rezervne sastave vojske u koji je bio raspoređen i sam oštećeni i da je ovaj svjedok na zapisnik o prepoznavanju putem fotografija jasno prepoznao optuženog kao izvršioca predmetnog krivičnog djela. Sama fotografija koja je korištena prilikom prepoznavanja datira iz 1992. godine, dakle vremena koje je približno vremenu izvršenja djela, a uz to oštećeni ga je prepoznao i u sudnici prilikom svjedočenja i da ne postoji niti jedan razlog da oštećeni lažno tereti optuženog i da sebe izlaže učešću u krivičnom postupku, te da među većim

brojem pripadnika Narodne odbrane koje je susreo nakon zarobljavanja i u toku rata izdvoji upravo optuženog Keserović Izeta te da su neosnovani navodi optuženog koji je svjedočeci na glavnom pretresu kao eventualni motiv oštećenog naveo da bi isti od njega mogao potraživati naknadu štete i da ovakve tvrdnje ne predstavljaju valjan argument zašto bi oštećeni teretio upravo optuženog za nešto što nije počinio i iste su naravno isključivo u službi izbjegavanja vlastite odgovornosti. Konačno je Kantonalna tužiteljica u završnoj riječi navela da je tokom postupka van razumne sumnje dokazano da je optuženi Keserović Izet počinio predmetno krivično djelo na štetu E. K. i da su dokazani svi elementi kako općenito krivičnog djela ratnog zločina tako i elementi pojedinačnog djela nečovječnog postupanja, kao i da je optuženi Keserović Izet krivično djelo počinio postupajući sa direktnim umišljajem te je predložila da sud optuženog Keserović Izeta ogласi krivim i osudi po zakonu. Na glavnom pretresu održanom 14.04.2025. godine Kantonalna tužiteljica je u završnoj riječi dodatno navela da tužilaštvo smatra i dalje da je oštećeni E. K. prepoznao optuženog kako putem fotografija o čemu je sačinjen zapisnik i fotoalbum koji je predan sudu kao dokaz tako i na glavnom pretresu ga je prepoznao i da nije imao bilo kakvog razloga da lažno tereti optuženog. Što se tiče svjedoka K. S. koja je saslušana u ponovljenom postupku ista je supruga optuženog, da tužilaštvo ne smatra da ona lažno svjedoči naprotiv vjerovatno su to njena saznanja, vjerovatno su živjeli u P., vjerovatno je došla prije optuženog i smatram da je istina ono što je ona rekla međutim svjedokinja nema bitnih saznanja i ona je potpuno irelevantna u ovom postupku. S druge strane da je svjedok S. H. izjavio da je bio komandir treće čete trećeg bataljona ne govoreći u kojoj brigadi zatim je na insisitiranje optuženog rekao da je bio u drugom bataljonu a na pitanje tužioca je rekao da je bio pripadnik treće brigade. Dakle, da ni on sam ne zna gdje se je nalazio međutim vrlo dobro se sjeća da nikad nisu bili Š. i da nikad bataljon nije ušao u Š. to je ono što je interesantno. Ne zna ni koje je brigade bio pripadnik, ni kojeg bataljona ali se sjeća i zna što je još interesantnije i koje on cijelo vrijeme kao komandir čete kako navodi bio na položaju i u svakom trenutku gdje se je nalazio komadant njegovog bataljona ovdje prisutni optuženi. Smatra da je ovakvo svjedočenje ovog svjedoka potpuno usmjereno da pomogne i olakša položaj optuženog i da je pristrasan svjedočenju stoga smatra da sud ovakvom svjedoku ne može pokloniti vjeru.

Branilac optuženog advokat Sarajlija Nedžad je ostao kod završne riječi koju je na glavnom pretresu dao raniji branilac optuženog advokat Pozderac Zlatko 24.11.2023. godine i u ponovnom suđenju u završnoj riječi dodatno naveo da tužiteljstvo nije dokazalo navode na koje se pozivalo kako u optužnici tako i izvođenjem svojih dokaza. Naime, činjenica je da je tužiteljstvo izvelo određene i materijalne a također i dokaze kao što su saslušanje svjedoka i slično. Jedan broj svjedoka tužilaštva da je svjedočio suprotno navodima iz optužnice pa i iz tog razloga treba shvatiti da je optužnica sačinjena tako da pokuša čovjeku koji nešto nije uradio staviti na teret. Istaknuo je da je prije ovog postupka jedna optužnica bila sačinjena ali je ista odbačena a nakon toga je tužilaštvo nastavilo sa drugom optužnicom po kojoj se sada sudi. Uz to je naveo da je vođen istražni postupak u kojem je oštećeni E. K. izjavio da optuženog poznaje samo na temelju slike. Kasnije je on naveo određene svjedoke međutim kasnije opet izjavljuje da su ti svi svjedoci pomrli ili da ih nema. Nakon toga dolazi do „prepoznavanja“ a prema dokumentaciji koja je prezentirana i u koju je sud izvršio uvid i u prvoj svojoj presudi rekao mišljenje o tome i tada je on rekao da se radi o čovjeku višeg rasta, šlank i da ima plavu kosu razdjeljeno. Iz dokumentacije originalne koju je na posljednjem pretresu optuženi uložio u spis može se sa sigurnošću utvrditi da je optuženi u to vrijeme na koje se poziva oštećeni bio tamnokos a nikako svjetlokos. Ne može se sad reći da je došlo do izmjene u fizionomiji jer to se desilo 92. ali neke crte po kojima bi se osoba mogla i trebala prepoznati uvijek ostaju to su oči, boja očiju, boja kose, stas, visina, neke karakteristike poput da li je čovjek možda sa nekom rukom slabije radio ili nije i tako dalje. Oštećeni je navjerovatnije zamjenio optuženog za drugu osobu. Branilac optuženog je naveo obzirom da je on V. K. da može reći da je u tom štabu radio Keserović zaista ali mu je ime bilo F. F.1 zvali su ga

K. i koji je poginuo u toku rata. J. K. S. je njegova supruga. Taj F.1 F. je bio plavokos čovjek i imao je zalizanu frizuru, bio je šlank i zgodan dečko u toku rata a on je prije rata radio u tom štabu i on je sa tim ljudima rezervistima išao po terenu na te vojne vježbe i tako dalje. Izjavio je da je zbog toga mislio saslušati i ovoga svjedoka M. N. i tu gospođu J. K. S. da oni pred sudom kažu ovo ili potvrde ili podvrgnu ovo što je naveo. Dakle, smatra da je sigurno došlo do zamjene lica i da oštećeni E. K. opravdano nije mogao reći da prepozna je ovog čovjeka ovdje jer ga prije toga nije mogao nikad vidjeti a pogotovo ne na način kako je on njega kao navodno upoznao da ga je on dvije godine prije rata po okolnim brdima obučavao za vrijeme tih vojnih vježbi. To ovaj čovjek nije nikad u V. K. radio to je jedno pitanje. Drugo pitanje jeste svjedočenje supruge od E. K.. Dakle, ovo vijeće je bilo prisutno kad je ta žena davala svoj iskaz. Ističe da Kantonalna tužiteljica sada tvrdi kako supruga i ovaj današnji svjedok imaju određene nesuglasnosti pogotovo gospodin S. H. u pogledu jedinice u kojoj je bio angažovan te je postavio pitanje ako se ne vjeruje ovim svjedocima kako možemo vjerovati supruzi oštećenog koja se za tog čovjeka udala dva mjeseca nakon tog kritičnog događaja. Ona dakle svjedoči na te okolnosti koje optužnica opisuje i to baš ona govori ono što je rekao njen suprug. Ona nije unijela niti jednu neku novu činjenicu osim što je rekla da je ona vidjela kad je on bez garderobe da je povrijeđen i neke povrede i da bi u svakom predmetu a pogotovo u predmetima ratnog zločina trebalo imati valjane dokaze za te tvrdnje i da se u ovoj situaciji sudi čovjeku za kojeg nismo sigurni da je nešto uradio i to je ono načelo in dubio pro reo. Navodi da odbrana ne tvrdi da oštećeni nije doživio to što govori i da to mi ne znamo ali da bi povreda bila verifikovana, da bi bila pravno valjana ta povreda mora da bude dokazana a to podrazumijeva da optužba tom prilikom dovede svjedoke čije bi svjedočenje zaista imalo pravu pravnu snagu a to bi mogli biti liječnici koji su u to vrijeme oštećenog pregledali. Sačinili su nalaz iz tog vremena i tako dalje i opisali su povrede koje su na tom licu vidjeli. Dakle, tvrdnja sad tog oštećenog da nije imao mogućnosti da se pregleda je po odbrani odmah pala u vodu iz razloga što je već bio bilizu kraj rata kraj sukoba dakle, 04.-05.08. se dešava oslobodjenje a u V. K. kažu pad. On je već tada ako već nije prije mogao imao mogućnosti da svoje ozljede provjeri ode u Dom zdravlja ambulantu bilo gdje morao bi biti pregledan, morao bi biti pismeni trag. Tog pismenog traga nema. Analizirajući optužnicu odbrana ne vidi koje povrede je oštećeni zadobio, šta je na njemu povrijeđeno, da li je glava, da li su leđa, bubrezi ne zna koji dio tijela. Spominje se prst je pao dole ima li ikakav pisani trag da je to zaista tako. Stoga smatra da i u tom dijelu optužnica nije potvrdila ove navode iz supstrata jedno je reći uzeo palicu i tako dalje pa oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove što je rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja. Koje su to tjelesne povrede i kako je narušeno njegovo zdravlje mi o tome nemamo razloge u odlučnim činjenicama a razloge o odlučnim činjenicama moglo bi biti samo nekakav nalaz, nekakvo stručno mišljenje čovjeka koji se u to razumije. Istaknuo je da je izjava oštećenog kontradiktorna situaciji u kojoj se to desilo i koju je objasnio i da se ne može utvrditi ko je tačno bio lice koje je navodno u tom kritičnom trenutku kada se dešavao slučaj iz optužnice u optužnici označen kao NN osoba i da bi to mogao biti taj K. 1 kako ga zovu međutim, prema izjavama drugih ljudi koji poznaju tog K. 1 to nije taj. To je jedno, drugo ako je bio K. 1 a K. 1 je bio nadređen svim oficirima Narodne odbrane APZB pa je neprihvatljivo i isključeno da će optuženi takvoj osobi reći: „A šta ti čekaš“ da to nižerangirani oficir naredi višerangiranom što je nelogično. Da bi nešto bilo ratni zločin po odbrani ratni zločin mora biti dokazan, mora biti kristalno jasno da li je određena osoba postupila suprotno odredbama Ženevske konvencije odnosno odredbama iz člana 142. stav 1. ili ne daj bože stav 2. a mi to u ovom konkretnom slučaju nismo vidjeli. Stoga branilac smatra da obzirom da je rekao da prihvata raniju završnu riječ branioca Pozderac Zlatka to cijeni da ova optužnica kao ovakva ne može opstati, jer da optuženi to krivično djelo nije učinio, da on toga čovjeka, nije poznavao, nije ga vidio, nije uradio to što mu se ovom optužnicom stavlja na teret te predlaže da sud donese jedinu odluku a to je da optuženog oslobodi od optužbe.

Optuženi Keserović Izet je u završnoj riječi naveo da je tužilaštvo podiglo prvi put optužnicu koju je sud odbacio zbog nedostatka dokaza pa da je tužilaštvo ponovo podiglo optužnicu koja je potvrđena. Navodi da je oštećeni E. K. predložio za svjedoka Š. Z. svoga komšiju da svjedoči da je Š. Z. ovog oštećenog E. K. predao optuženom koje navode Š. Z. nije potvrdio. Uz to navodi da je supruga oštećenog saslušana u svojstvu svjedoka a ista se dva mjeseca nakon kritičnog događaja udala za oštećenog i da je ona kasnije navodno vidjela te teške povrede na oštećenom. Ističe da je iskaz supruge oštećenog suprotan sa iskazom oštećenog jer je ista izjavila da je on proveo sedam dana u pritvoru a oštećeni izjavio da je proveo osamnaest dana te ako je oštećeni registrovan u Crvenom krstu a trebao bi biti pošto je Crveni krst bio prisutan u tim zatvorima, logorima kako god se zvali svaki dan i oni su sa prevodiocima imali zasebnu prostoriju i imali su pravo da pričaju bez prisustva stražara, komandira i bilo koga. Ako se neko žalio da je tučen o trošku crvenog krsta je vođen u Dom zdravlja i crveni krst je platio za njegovo liječenje. Iz razgovora sa ljudima je saznao da je bila kuća negdje u V. K. u kojoj je B. H. koji je bio bolničar vodio brigu o takvim ljudima. Druga stvar u međunarodnom crvenom krstu bi moralo biti evidentirano kada su ga registrovali, kada su ga vidjeli da je čovjek prebijen trebo im je reći a da bi se moglo provjeriti ako ga je crveni krst vidio tamo. Naveo da je komanda vojske APZB u kojoj se on nalazio bila u kući izvjesnog „L.“ a kasnije bila u kući doktora Dž. na B. i treća komanda je bila u M. K. što je naveo i na prošlom suđenju. Izjavio je da je oštećeni naveo u svom iskazu da su se u kritično vrijeme samo optuženi i još jedna osoba nalazili u komandi a što je netačno jer da su u komandi bataljona još pored komadanta bataljona nalazili zamjenik komadanta, logističar, referent za logistiku, personalac, obavještajac, pomoćnik za moral, referent za moral i devet članova veze.

Optuženi Keserović Izet u toku postupka nije iznosio odbranu nego je na glavnom pretresu održanom 17.11.2023.godine dao iskaz u svojstvu svjedoka. U svom iskazu datom u svojstvu svjedoka optuženi poriče izvršenje krivičnog djela za koje se tereti. Navodi da je završio vazduhoplovnu tehničku vojnu školu u R. u periodu 75-79 godina a nakon završetka vojne škole raspoređen je na službu u JNA u vojnoj pošti 8868 u P.i R H. 1 gdje je radio do početka rata. P. je napustio 991.godine i prešao raditi na aerodrom u U. R. H. 1 koji je bio alternativni aerodrom JNA za aerodrom B. 1. Na aerodromu u U. je radio do maja mjeseca sve dok JNA nije napustila teritoriju H. 1. U komandi JNA u B. 1 mu je nuđeno da ide raditi u B. L. ali to nije prihvatio pa se vratio kuću u V. K. pošto su mu supruga i djeca bili u V. K. a to je bilo 10. maja 1992. godine poslije napada na B. K.. U periodu od 1994. do 1995.godine nakon povratka iz izbjeglištva bio je komandant II bataljona u jedinicama Narodne odbrane vojske Zapadne Bosne a komanda je bila u L. kući iza starog grada u V. K.. Komanda se premještala zavisno od toga kako su pomjerane linije odbrane tako da je jedno vrijeme komanda bila u kući doktora Dž. u naselju B. 2 V. K. a zadnja komanda bila u kući čovjeka koji je poginuo u V. K. ali mu ne zna ime a ista kuća u kojoj je komanda bila smještena nalazila se kod Doma u M. K.. Ističe da oštećenog E. K. nikad u životu nije vidio a ni prezime istog mu nije poznato tako da je istog upoznao u ovom postupku i da mu je u SAD, u dokumentu koji mu je prvi dostavljen navedeno pogrešno prezime oštećenog te da se on raspitivao za to lice ali niko mu nije mogao dati podatke o tome. Međutim, kasnije je dobio rješenje od suda kad je odbijen prvi pokušaj da se protiv njega podigne optužnica. Konačno je saznao da se oštećeni zove E. K. na prvom glavnom pretresu kad ga je supruga dovela. Pošto je čuo da ga je dovela žena i da je nemoćan, smatrao je da je on čovjek na štakama a potom je saznao da on nije invalid. Iskazuje da nikad zatvor nije bio smješten u D. u drugom poluvremenu autonomije i da je moguće da svjedoci brkaju D. i N. jer je zatvor bio u N. i da je neistina da je oštećeni bio u zatvoru u D.. Navodi da nije tačan iskaz oštećenog E. K. da je optuženi nosio činove u vojsci Autonomna pokrajina Zapadna Bosna (u daljem tekstu APZB) jer starješine u ovoj vojsci nisu nosili nikakve činove na vojnoj uniformi nego su osobe iz komandnog kadra imali zvanje komandir čete, komandant bataljona, komandir odjeljenja a nisu nosili nikakve činove. Iskazuje da je netačna

izjava E. K. u kojoj navodi da je on prije rata kao oficir vojske JNA komandovao rezervnim sastavom u V. K. u kojem sastavu se na vježbama nalazio i E. K. i da je to nemoguće jer je on prije rata bio u aktivnoj službi u JNA u vojnoj pošti u P. a na početku rata jedno vrijeme 1992. godine je bio angažovan u Prvoj V. K. brigadi prvom bataljonu 5 Korpusa Armije BiH a kasnije je stupio u jedinice APZB. Iskazuje da nikad nije bio u naselju Š. 1 kako to oštećeni tvrdi i da mu je to je nepoznat teren a kroz Š. je prošao kad je formirana prva V. K. brigada prvi bataljon 5 Korpusa Armije BiH 1992.godine kad je mobilisan i imao okupljanje na Š. V. i to je prvi i zadnji put u životu da je tim prostorom prošao. Ponovio je da je komanda drugog bataljona bila u M. K. i to je zadnje mjesto gdje se komanda nalazila pri pomjeranju kad je uzeta V. G. glava do predjela K. 2 područje V. - V. K. pred pad autonomije a prethodno je njegova jedinica držala liniju od D. 1 do B. K. 1. Na pitanje kantonalne tužiteljice optuženi je odgovorio da se naselje M. nalazi iza leđa od B. K. a B. K. je iznad M. i da je krajem jula 1995. godine pomjerena linija te da je komanda tada cijelo vrijeme bila u kući kod doma u M. K. te da se u vrijeme dok je on držao liniju preko O. B., zatvor – sabirni centar nalazio u N. a po njegovom saznanju nije se nalazio u D.. Tvrdi da su samo jednom zatvorenici u vrijeme dok je komanda bila smještena na B. izvodili neke radove na zahtjev rukovodstva brigade i da on nije tražio angažovanje zatvorenika da izvode radove za potrebe bataljona kojim je on komandovao. Istaknuo je da komanda drugog bataljona nikada nije bila smještena u Š. pa ni u julu 1995. godine i da u drugom bataljonu kojim je on komandovao nisu bili pripadnici iz Vojske Republike Srpske. Poznato mu je da je na području V. K. na ispomoći bio oficir B. R. po ratnom kodu zvani „K. 1“. Kad je pala autonomija prvi put predstavnici Srpske vojske među kojim su bili B. R. i oficir po nadimku „L. 1“ su ih dočekali u S. i dali im naoružanje pošto im nije odobreno da izađu vani u inostranstvo jer se nisu mislili ni vraćati u V. K. pa kako nisu imali izbora jer su njihove porodice bile smještene u B. 3 onda su nastojali da se vrate na područje V. K.. Za B. R. i L. 1 je naveo da su isti bili plaćenici i pljačkaši i da su u vrijeme pripremanja vojne akcije kao instruktori planirali kako će se linija pomjerati a potom su pripadnici AP ZB izviđali teren i zauzimali liniju. Vezano za oštećenog E. K. je naveo da on neistinito svjedoči i koristi pravni sistem da bi ga ucijenio i izvukao novac koji on nema i da ga oštećeni nije prepoznao po fotografijama koje su mu predložene jer je na glavnom pretresu izjavio da je on plav i visok a da on nije ni plav ni visok i rekao da je on imao činove kad ga je vidio u Š. 1 a da pripadnici AP ZB nisu imali činove i da zvjezdica nije nikada zasjala na njegovom ramenu jer je on završio srednju vojnu školu i napustio armiju kao stariji vodnik prve klase. Za vrijeme angažmana u AP ZB nosio je SMB uniformu a u JNA je nosio plavu uniformu i radio na održavanju aviona.

U dokaznom postupku sud je odlučio da se neće neposredno provoditi već izvedeni dokazi pred Kantonalnim sudom, neće ponovno saslušavati svjedoci optužbe i svjedoci odbrane koji su ranije saslušani s obzirom da je strankama i braniocu omogućeno unakrsno ispitivanje tih svjedoka na ranijim glavnim pretresima a uz saglasnost odbrane sud je odlučio da se preuzme iskaz optuženog Keserović Izeta dat u svojstvu svjedoka u ranijem postupku prije donošenja presude koja je ukinuta i da se uz saglasnost stranaka i branioca preuzmu iskazi saslušanih svjedoka optužbe i odbrane i pisani dokazi u spisu. U skladu sa odredbama člana 331a) stav 4. ZKP FBiH preuzeti su i prihvaćeni i odlučeno da će se u daljem toku postupka koristiti ranije izvedeni dokazi optužbe i to iskazi svjedoka: oštećenog E. K., Š. Z. i E. J. dati na glavnom pretresu 10.11.2023. godine, iskaz svjedoka K. Š. dat na glavnom pretresu 24.11.2023. godine, iskazi svjedoka odbrane L. H., Š. R., P. R. i K. R., iskaz optuženog Keserović Izeta, dat u svojstvu svjedoka, svi dati na glavnom pretresu 17.11.2023. godine, preuzeti su pisani dokazi Kantonalnog tužilaštva USK u koje je, uz suglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju, izvršen uvid na glavnom pretresu održanom 17.11.2023. godine i to: zapisnik o prepoznavanju lica mjesta na osnovu fotografija broj 05/04/03-1-146/23 od 22.02.2023. godine, zapisnik o izlasku na lice mjesta događaja u naselju Š. Općina V. K. broj 05-04/03-1-125/23 ŠM od 16.02.2023. godine, razgledani foto album sačinjen

u MUP USK B. 1 broj 29/23 datum izrade 20.02.2023. godine, sa oznakama: G. N., M. S., P. E., Keserović Izet i A. I. i fotografijama navedenih pet lica, ovjerena kopija spisak zarobljenih i zatečenih prebjeglih lica koji su dovedeni u sabirni centar D. 24.07.1995. i 25.07., 26.07.1995. godine, sačinjen od strane narodne odbrane Zapadna Bosna vrhovna komanda sabirni centar D. upravnik K. F., akt autonomne pokrajine Zapadna Bosna ministarstvo odbrane i policije broj akta str. pov. broj 01-56/94 od 09.01.1994. godine potpisan od strane komandanta D. R., da se starješini stavlja na raspolaganje pod brojem 9. Keserović Izet broj No-1., ovjerena fotokopija zahtjeva za odobrenje prelaska državne granice sačinjena u narodnoj odbrani Zapadna Bosna prva brigada drugi bataljon broj 01-287/95 25.01.1995. godine potpisan od Izeta Keserovića, komanda drugog bataljona sa zahtjevom da se odobri prelazak državne granice borcu K. H., ovjerena fotokopija spiska angažovanih lica po sektorima ministarstva odbrane i policije sačinjena u APZB ministarstvo odbrane i policije SP broj 03/2-015-38/94 05.05.1994. godine, ovjerena fotokopija akta narodne odbrane Zapadna Bosna broj 05-169/94 od 01.01.1995. godine angažovanje zatvorenika zahtjev se dostavlja u potpisu Izet Keserović, izvještaj - akt vrhovne komande narodne odbrane Zapadna Bosna odsjek za personalne i pravne poslove SP broj 02/05-1639-1 od 30.07.1995. godine u potpisu je B. A. načelnik odsjeka, ovjerena fotokopija akta narodne odbrane Zapadna Bosna broj 02-208/95 od 09.10.1995. godine zahtjev za angažovanje zatvorenika u potpisu Izet Keserović, ovjerena fotokopija akta vrhovne komande narodne odbrane Zapadna Bosna odsjek za vojnu bezbjednost broj 05/01 od 29.07.1995. godine u potpisu je K. I. načelnik vojne bezbjednosti, spisak odnosno ovjerena fotokopija akta narodna odbrana Zapadna Bosna vrhovna komanda sabirni centar D. 30.07.1995. godine u potpisu upravnik K. M., ovjerena fotokopija izjave E. K. sačinjena u vrhovnoj komandi odsjek vojne bezbjednosti od 29.07.1995. godine, ovjerena fotokopija akta APZB ministarstvo odbrane i policije sektor bezbjednosti broj 037 broj 444-224/94 15.03.1994. u potpisu Š. M., ovjerena fotokopija akta NO Zapadna Bosna vrhovna komanda sabirni centar D. 25.07.1995. godine - spisak lica koji se nalazi u sabirnom centru D. 25.07.1995. godine, u potpisu K. F., Službeni list RBiH broj 50 od 28. decembra 95 u Sarajevu - odluka o ukidanju ratnog stanja, proglas A. F. stanovništvu zapadne Bosne od 22.09.1993. godine, odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti Službeni list broj 1 od 09. aprila 1992. godine, podaci iz kaznene evidencije za Keserović Izeta broj 05-04/10-1-1-03-2-79/21, crtež lica mjesta broj 27/23 od 16.02.2023. godine pokazivanje svjedoka E. K. naselje Š. 1 mjesto iz kojeg je doveden, razgledana originalna fotodokumentacija broj 27/23 sačinjena u MUP USK, datum fotografisanja 16.02.2023. godine datum izrade 21.02.2023. godine fotografije od broja 1 do 38 i zapisnik sa iskazom svjedoka Š. Z. dat u tužilaštvu broj T01 0 Ktrz 0034788 19 od 30.01.2023. godine. Preuzeta je medicinska dokumentacija koju je na glavnom pretresu 10.11.2023. godine u spis uložio svjedok Š. Z. i to: medicinska dokumentacija sačinjena u Centru za mentalno zdravlje V. K. - specijalistički nalaz i mišljenje dr. O. E. i Centra za mentalno zdravlje V 1580. Preuzeti pisani dokazi odbrane: rješenje Opštinskog štaba teritorijalne odbrane V. K. broj 01 278-1 od 04.06.1986. godine kojim se K. R. metalski radnik saobraćajni smjer raspoređuje se na radno mjesto MTS počev od 05.06.1986. godine, rešenje iz Ministarstva odbrane broj 8277-2 od 25.11.2009. godine R. S. 1 kojim se potvrđuje da je Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima i ostvario penzijski staž u P. u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991.godine i u B. 1 u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992.godine, uverenje Ministarstva odbrane R S. 1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate za vrijeme vojne službe u JNA za period od 12.07.1979. do 10.05.1992.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Š. Z. broj T01 0 KTRZ 034788 19 od 30.01.2023.godine i zapisnik o saslušanju svjedoka E. J. broj 05-04/03-1-502/23 od 19.04.2023.godine koje zapisnike je branilac optuženog predočavao na glavnom pretresu navedenim svjedocima.

U dokaznom postupku na glavnom pretresu održanom 14.04.2025. godine, na prijedlog odbrane saslušani su svjedoci K. S. i S. H.. Uz saglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju izvršen

je uvid u pisane dokaze koje je odbrana uložila u spis i to: zdravstvenu knjižicu na ime K. D. sin Izeta rođen godine, Amubulanta P., zdravstvenu knjižicu na ime K. D. 1 sin Izeta rođen godine, zdravstvenu knjižicu na ime Keserović Izet sin H. broj ..., uvjerenje Crvenog križa V. K. broj SZP/07-169/24 od 21.08.2024. godine u kojem se potvrđuje da je Keserović Izet rođen 01.02.1960.godine od 02.12.1991.godine boravio na području V. K. i imao status raseljene osobe izbjeglica, evidentni karton Keserović Izeta rođen 1960. godine privremeni smještaj P. V. K., evidentni karton K. S. sa statusom izbjeglice, rješenje Sektora za pravne poslove Odsjek za administraciju V. K. MUP USK broj 05-03/10-10-3-334/25 od 10.04.2025. godine, rješenje kojim se briše JMB ... u matičnoj knjizi rođenih koja se vodi za mjesto P. Matični ured V. K. pod rednim brojem ... za godinu i briše upis rođenja Keserović Izeta sin H. u matičnoj knjizi državljana BiH koja se vodi za mjesto V. K. MU V. K. na strani ... pod rednim brojem ... za godinu gdje je izvršen upis državljanstva Keserović izeta sin H., uvid u akt birtš certifikate, ime k. D. 1 g. otac Izet majka K. J., izvršen uvid u potvrdu H. 1 pošta i telekomunikacija telekomunikacijski centar P. odjel prodaja i grupa za pretplatničke odnose za Keserović Izeta telefonski pretplatnik KTC P. telefonski broj ... od 08.02.1991. godine, 07.11.1991. godine, telefon demontiran 07.11.1991. godine, razgledana lična karta Keserović Izeta broj ... važi 10 godina izdata u V. K., uvid u pasoš Keserović Izet rođen 01.02.1960. godine P. V. K., broj ..., razgledana vozačka dozvola za Keserović Izeta serijski broj ... izdata 25.09.84. godine u P..

Branilac optuženog je predložio da se na glavnom pretresu saslušaju svjedoci J. K. S. i M. N. uposlenici Ministarstva odbrane u V. K. na okolnosti da li je optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu bio zaposlen u Odjeljenju teritorijalne odbrane V. K. i provjeri da li je obučavao rezervni sastav na vojnim vježbama u V. K.. Sud je odlučio da se neće po prijedlogu odbrane saslušavati svjedoci J. K. S. i M. N. s obzirom da je njihovo saslušanje nepotrebno nalazeći da je na osnovu iskaza svjedoka K. R. i optuženog Keserović Izeta datog u svojstvu svjedoka i pisanih dokaza Ministarstva odbrane R S. 1 sektor za ljudske resurse, koje dokaze sud prihvata, u potpunosti razjašnjeno da optuženi Keserović Izet u prije ratnom periodu nije bio zaposlen u Odjeljenju teritorijalne odbrane V. K. i da u prije ratnom periodu nije vršio obuku rezervnog sastava teritorijalne odbrane.

Nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, cijeneći svaki dokaz pojedinačno i sve dokaze zajedno u međusobnoj povezanosti kako je to i predviđeno odredbom člana 296. stav 2. ZKP F BiH ovaj sud nije našao da iz izvedenih dokaza proizilazi da je optuženi Keserović Izet počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona pa je na temelju člana 299. tačka c) ZKP F BiH donio presudu kojom se optuženi Keserović Izet oslobađa od optužbe a iz sljedećih razloga:

Tužilaštvo u činjeničnom opisu krivičnog djela navedenom u dispozitivu optužnice optuženom Keserović Izetu stavlja na teret da je za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika vojske V Korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: AR BiH) s jedne i vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna (u daljem tekstu: NO APZB) s druge strane, u svojstvu komandanta 2. bataljona pri 1. brigadi NO APZB postupao suprotno odredbi zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine, na način da je: krajem mjeseca jula 1995. godine u mjestu Š., općina V. K., nakon što su prethodno oštećenog E. K. pripadnici NO APZB iz njegove porodične kuće odveli u zgradu mjesne zajednice u naprijed navedenom mjestu gdje se nalazila komanda NO APZB i tu ga predali osumnjičenom Keserović Izetu koji je u prisustvu još jednog NN vojnika pristupio ispitivanju oštećenog E. K. tako što mu je najprije naredio da sjedne na stolicu, te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu, naredio oštećenom

da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega su ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima, a od čega je oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što je rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja, nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade, a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D.. Dakle, da je, kršeći pravila međunarodnog humanitarnog prava, za vrijeme rata i oružanog sukoba u BiH nečovječno postupao prema civilu, vršeći psihičko i fizičko zlostavljanje, te nanoseći mu velike fizičke i psihičke patnje. Čime bi: počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona.

Sud cijeni da provedenim dokazima Kantonalnog tužilaštva nisu potvrđeni činjenični navodi optužnice da je optuženi Keserović Izet osoba koja je u kritično vrijeme u mjestu Š. Općina V. K. u prisustvu još jednog NN vojnika ispitivao oštećenog E. K., da mu je naredio da sjedne na stolicu te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu, naredio oštećenom da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega su ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima, a od čega je oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što bi rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja, nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D.. Provedenim dokazima Kantonalnog tužilaštva van razumne sumnje nije dokazano ni da su povrede za koje oštećeni E. K. tvrdi da ih je zadobio u kritičnom događaju tako teške da se mogu podvesti pod definiciju nečovječnog postupanja.

Odredbama člana 142. stav 1. KZ SFRJ propisano je da ovo krivično djelo vrši osoba koja kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema civilnom stanovništvu vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja, biološki eksperimenti, nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja, raseljavanje ili preseljavanje ili prisilno odnarođjavanje ili prevođenje na drugu vjeru, prisiljavanje na prostituciju ili silovanja, primjenjivanje mjera zastrašivanja i terora, uzimanje talaca, kolektivno kažnjavanje, protivzakonito odvođenje u koncentracione logore i druga protivzakonita zatvaranja, lišavanja prava na pravilno i nepristrasno suđenje, prisiljavanje na službu u oružanim snagama neprijateljske sile ili u njenoj obavještajnoj službi ili administraciji, prisiljavanje na prinudni rad, izgladnjivanje stanovništva, konfiskovanje imovine, pljačkanje imovine stanovništva, protivzakonito i samovoljno uništavanje ili prisvajanje u velikim razmjerama imovine koje nije opravdano vojnim potrebama, uzimanje nezakonito i nesrazmjerno velike kontribucije i rekvizicije, smanjenje vrijednosti domaćeg novca ili protivzakonito izdavanje novca **ili ko izvrši neko od navedenih dijela.**

Sporno je da li je optuženi Keserović Izet počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, sporan identitet osobe koja je u inkriminiranom događaju u komandi Š. Općina V. K. ispitivala oštećenog E. K. i fizički ga maltretirala udarajući ga po preponama i psujući sve po spisku te se obratila drugom NN licu riječima: „A šta ti čekaš“ nakon čega su ga obojica udarila palicama po rukama nogama, ramenima i leđima od čega bi oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove. Sporno je i to da li je oštećeni E. K. u kritičnom događaju zadobio tjelesne povrede i trpio snažne tjelesne bolove i psihičke patnje što bi rezultiralo tjelesnim povredama zbog kojih bi njegovo zdravlje bilo narušeno a koje povrede bi se mogle podvesti pod definiciju nečovječno postupanje.

Svjedok oštećeni E. K. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da se krajem jula 1995. godine nalazio kod kuće u naselju Š. V. K. i da je za 505. brigadu i 510. BOB brigadu 5. Korpusa AR BiH, kao pripadnik civilne zaštite kopao rovove, dok se naselje Š. nalazilo pod kontrolom 5. Korpusa i da su krajem jula pripadnici Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna zauzeli naselje Š. a pripadnici 5. Korpusa se povukli iz tog naselja. Iskazuje da su po ulasku vojske AP ZB u mjesto Š. ujutro oko 11:00 sati njegovoj kući došla trojica pripadnika AP ZB od kojih je poznavao R. Z. koji se nalazi u SAD, i odveli ga na brdo Š. u komandu i predali jednom oficiru koji mu je rekao da tu mora sačekati pa da će ga pripadnici vojske voditi u komandu u Š.. Čekao je oko 03:00 sati iza popodne a tada su ga preuzeli pripadnici AP ZB Š. Z. i još jedan nepoznati vojnik kojim je naređeno da ga vode u Š. u glavnu komandu što je i učinjeno. Iskazuje da su ga Š. Z. i taj nepoznati vojnik doveli u zgradu u kojoj se nalaze stanovi nastavnika Osnovne škole u naselju Š. i predali Izetu Keseroviću te ističe da Izeta Keserovića poznaje, da ga je upoznao prije rata na dvije godine jer je isti bio prije rata godinama u V. K. i vodio rezervni sastav a oštećeni je kao rezervista išao na vježbe kojim je optuženi komandovao. Za Keserović Izeta je naveo da je prije rata nosio uniformu, da je imao činove i njima koji su bili u rezervnom sastavu, za dva puta u rezervi komandovao i bio glavni za taj rezervni sastav, da su išli po brdima od naselja B. 2 do granice nekad 8 dana, nekad više i izvodili vježbe. Navodi da je Keserović Izet tada izgledao drugačije nego sada, bio malo mršaviji a i kosa mu je izgledala drugačije, da je izgledala malo na plavo. Na glavnom pretresu je oštećeni E. K. izjavio da može prepoznati Keserović Izeta i rukom pokazao na optuženog Keserović Izeta govoreći da je osoba koja je prisutna u sudnici Keserović Izet i da ga „Malo prepoznaje“ te da ga je prepoznao i u vrijeme kad su ga pripadnici AP ZB doveli u komandu u Š. ali da se isti sada promijenio „skroz“. Vezano za ispitivanje u komandi AP ZB u Š. svjedok oštećenog E. K. je naveo da je Keserović Izet sjedio ispred njega a iza njegovih leđa sjedio crn čovjek koji mu je ličio na „K. 1“ i da drugih osoba u toj prostoriji nije bilo. Napominje da K. 1 nije poznavao ali mu je po završetku rata kada je ispitivan pokazana K. 1 slika pa misli da je to K. 1. Iskazuje da ga je tada ispitivao Keserović Izet vezano za kopanje rovova, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se nakopao rovova kod A. 1 te da ga je tada ispitivao oko pola sata a zatim uzeo palicu i počeo tući dok je on sjedio. Navodi da mu je dok ga je tukao govorio da sjedi, da skupi noge i udarao palicom koja je bila duga oko pola metra po svim dijelovima tijela i da je osobi koja je tu sjedila Izet rekao: „Šta ti čekaš“ pa da ga je i ta osoba počela „lemati“ i udarala palicom po svim dijelovima tijela. Iskazuje da je tada plakao, počeo se braniti rukama da blokira udarce i da ga je pri tom Izet udario palicom po prstu ruke i da ga prst i danas boli te da je prst jedva ustabilio na način da je na prst kasnije stavljao obloge. Ističe da je Izet prilikom tuče pravio prekide i ponovo ispitivao pa opet udarao i da je to ispitivanje i tuča trajalo duže vrijeme jer je u tu prostoriju doveden dok je sunce grijalo a kad su ga izveli nakon tuče već je bio mrak. Navodi da je na kraju Izet Keserović naredio da ga vode u prostoriju u prizemlju i da on usljed tuče i zbog toga što je bio „satran“ po nogama nije mogao hodati niti stajati na nogama pa je dok ga je jedan vojnik sprovodio niz stepenice, držao se rukama za stepenice da ne bi pao niz stepenice a uz to mu je i taj vojnik pomogao da siđe u prizemlje u prostoriju mjesne zajednice Š. gdje je sjeo na jednu klupu a da je Izet Keserović došao u istu prostoriju i rekao mu da na toj klupi leži ali da on nije mogao cijelu noć ležati nego je plakao od zadobivenih bolova što je bio „satran“ te da je tokom noći Keserović Izet dolazio u tu prostoriju i pitao oštećenog zašto ne spava. Navodi da su ga ujutro zajedno sa još nekoliko civila iz istog sela po naredbi Keserović Izeta sproveli u zatvor – sabirni centar u D. V. K. a pri kretanju su ga druge osobe nosile ispod ruke i pomagali mu da se polako kreće te da su zatvorene osobe u sabirnom centru D., po dolasku vidjele da je on pretučen i da se otežano kreće. Od osoba koje je poznavao u sabirnom centru D. je vidio K. Š. koji je živ i K. M. 1 koji je nakon kritičnog događaja poginuo u Z.. U sabirnom centru D. proveo je 12 do 15 dana do pada Autonomije. Iskazuje da ga u sabirnom centru D. nije niko tukao i da je od stražara dobijao poneku tabletu protiv bolova, da je nakon što je otpušten iz sabirnog centra D. i pada Autonomije vratio se kući i da godinu dana nije mogao ništa raditi te da sada radi neke laganije

poslove koji su te da zbog toga što je u kritičnom događaju pretučen nije mogao ostvarivati zaradu, zaposliti se i ostvariti radni staž a ni zdravstveno osiguranje i ostvariti penziju a da ni danas ne može hodati i da i nakon 28 godina osjeća posljedice u vidu da u toku noći spava samo po sat ili dva a ujutro ne može ustati ni hodati pa ga žena mora svako jutro masirati. Izjavio je da postavlja imovinsko – pravni zahtjev i od optuženog traži naknadu štete za pretrpljene bolove navodeći da će isti kasnije specificirati. Na predočavanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka oštećenom da je izjavio da ne može raditi a da postoje dokazi da kosi travu na mezarlukima Š., oštećeni E. K. je naveo da on ima dvojicu sinova koji kose travu i održavaju mezarluke pod njegovim nadzorom u mjestu Š.. Branilac optuženog advokat Pozderac Zlatko je oštećenom predložio da je izjavio i da zbog toga što je pretučen nije mogao pješaćiti od Š. do sabirnog centra D. a da je on ipak nakon toga prepješaćio 18 kilometara jer je razdaljina između naselja Š. i D. 18 kilometara. Oštećeni je odgovorio da je on pješaćio vrlo malo a da su ga druge osobe nosile ispod ruku. Branilac optuženog je prigovorio iskazu svjedoka oštećenog E. K. navodeći da je isti izjavio da je optuženi prije rata radio u štabu teritorijalne odbrane V. K. a da to nije tačno da je optuženi bio angažovan u Teritorijalnoj odbrani i rezervnom sastavu nego je on bio aktivno vojno lice u P.. Oštećeni E. K. je nakon toga izjavio da je optuženi bio vojno lice i da je imao čin poručnika i bio glavni za osobe koje su bile angažovane u rezervnom sastavu i da je radio u opštini te da ostaje kod takvog iskaza. Na pitanje optuženog kako je on izgledao u kritično vrijeme, kakva mu je kosa bila, svjedok oštećenog E. K. je naveo da mu kosa nije bila kao sada nego da mu je tada kada ga je ispitivao kosa bila: „Kao malo lipo na žuta a sad je pobijelio skroz i da se udebljao i promijenio“. Sud je konstatovao da je sada optuženi sijed što je očigledno. Na pitanje optuženog oštećeni E. K. je izjavio da je optuženi prije rata bio angažovan u Sekretarijatu za narodnu odbranu i da je bio glavni za rezervni sastav. Na pitanje predsjednika vijeća svjedok oštećeni E. K. je naveo da ga je optuženi Keserović Izet u kritično vrijeme udario palicom po nogama, preponama, natkoljenicama, po ramenima i leđima i da se on pokušao braniti rukama da ga ne tuče, da je plakao te da mu je optuženi nanio povredu na prstu i da je nakon toga stavljao obloge na prste a ta druga osoba koja je bila sa optuženim da ga je palicom tukao po leđima i da on godinu dana nakon tog događaja nije mogao hodati kako treba te da i danas stavlja obloge na povrijeđene dijelove tijela i ne može raditi izuzev sat ili dva pa angažuje druge osobe koje će umjesto njega raditi ali da nema medicinske dokumentacije o zadobivenim povredama.

Svjedok E. J. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu navela da je sa oštećenim E. K. zasnovala bračnu zajednicu krajem septembra 1995. godine i da je tada primijetila da je E. K. od zadobivenih povreda bio modar po leđima, ramenima, koljenima i po rukama, zglobovima i nadlakticama. Iskazuje da joj je E. K. rekao da je po njega došao R. Z. koji ga je odveo do Š. 1 a odatle ga je preuzeo Š. Z. i odveo do Š. i predao ga Izetu Keseroviću da mu je Izet naredio da sjedne na stolicu i skupi noge, ruke stavi na stolicu i da ga je tada Izet Keserović udario palicom po nogama, po koljenima i da je sa Izetom u kancelariji bila još jedna osoba kojoj je Izet rekao: „Šta ti čekaš“ i da ga je taj čovjek udario palicom po ramenima i leđima. Tvrdi da se u vrijeme kad je stupila sa njim u bračnu zajednicu E. K. osjećao bolesno i da je s njim imala problema kao i danas i da mu je stavljala obloge na leđa, na koljena a da on nije mogao ništa raditi. Tvrdi da je ona po završetku rata sijala krastavac, malinu i bavila se poljoprivredom, te da je išla raditi po selu za 20 maraka kako bi prehranila porodicu jer E. K. nije mogao ništa raditi a ne može ni danas i da on ode raditi, sat vremena i ne može više te da mu i sada masira pleća i koljena. Nadalje navodi da joj je E. K. pričao da su ga, nakon što je pretučen u navedenoj komandi, sveli niz stepenice jer nije mogao ići od bolova i da je sjedio na stolici u prizemlju zgrade i plakao od bolova te da ga je Izet Keserović obilazio u toku noći svako sat vremena i pitao ga što ne spava, a da E. K. nije mogao spavati od bolova dok nije prebačen u D. u logor i da su ga do logora ljudi više nosili, nego što je išao svojim nogama a da se i dan danas on hvata za stranicu kreveta kad treba da se pokrene. Iskazuje da je E. K. išao doktoru ali da su to uboји i da to ne može lijek nijedan da izliječi, već

samo masaža jer je E. K. bio pretučen na način da je imao modrice i crnilo po nogama i po tijelu koje su ostale skoro godinu dana a da i dan danas ima bolove i kad izađe da joj nešto pomogne može raditi samo sat vremena i ne može više i te noći ga mora cijelu noć masirati po ramenima. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka izjavila je da joj je i K. Š. govorio da je E. K. vidio u sabirnom centru u D. kako leži, da je bolestan, crn i satran. Navela je da je E. K. preuzeo obavezu da kosi travu na mezarlicima ali da on ne može raditi duže od sat vremena i da plaća dječake koji će umjesto njega raditi taj posao. Branilac optuženog advokata Pozderac Zlatko je svjedoku E. J. predao zapisnik sa njenim iskazom datim u Ministarstvu unutrašnjih poslova broj 05-04/03 -1-502/23 od 19.04.2023. godine u kojem je navela da je E. K. iz prostorija MZ Š. sproveden u mjesto T. u neke hale gdje je ostao 7 dana a da je na glavnom pretresu izjavila da je E. K. sproveden u zatvor u D. i upitao zašto postoje razlike u njenim iskazima a svjedok E. J. je izjavila da se zbunila i da je tačno da joj je E. K. rekao da je bio zatvoren u D. te da ostaje kod tog iskaza.

Svjedok Š. Z. u svom iskazu datom na glavnom pretresu navodi da je u toku juna mjeseca 1995. godine bio angažovan u Narodnoj odbrani AP ZB a u julu mjesecu iste godine kao vojnik bio raspoređen na P. B. i kad su uzeti Š. otišli su u D. L. u selo A. 2. Iskazuje da je pitao svog komandira čete M. K. 1 da se ode istuširati i da se vrati ponovo kasnije u toku noći te da je E. K. vidio po povratku iz sela A. 2 u blizini svoje kuće sa dvojicom naoružanih vojnika AP ZB koji ga vode, ušao je u svoju kuću a oni vojnici su odveli E. K. koji je bio u civilnoj uniformi, iz Š. 1 prema Š. ali ne zna u kojem pravcu dalje. Siguran je da su E. K. odveli prema komandi prvog bataljona u Š.. Naveo je da ne poznaje optuženog Izeta Keserovića i da ga prvi put vidi. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka da li je on privodio E. K. svjedok Š. Z. je odgovorio da nije. Na pitanje optuženog Keserović Izeta jesu li navedeni vojnici koji su vodili E. K. imali činove isti je odgovorio da nisu, a na pitanje čija komanda se nalazila u Š. svjedok Š. Z. je odgovorio da se u Š. prema njegovom znaju nalazio prvi bataljon. Svjedoku Š. Z. je predan zapisnik sa njegovim iskazom dat pred Tužilaštvom USK-a broj T01 0 KT RZ 0034788 19 od 30.01.2023. godine, u kojem je navedeno pitanje policijskog službenika - Da li mu je poznato ko se nalazio u komandi u Š. a da je Š. Z. odgovorio da zna da je bila komanda njegove brigade čiji komandant je bio oficir kojeg su zvali Š. 2 i da je on bio pripadnik druge čete u toj brigadi. Kantonalna tužiteljica Cerić Mrenica Ornela je svjedoku Š. Z. predala zapisnik iz SIP-e broj T01 0 KTRZ 0034788 19 od 30.01.2023. godine ističući da je na trećoj strani zapisnika navedeno da je ovaj svjedok izjavio: „U ovom trenutku ja se ne mogu sjetiti ko je bio smještan u komandi Š.“ i pitala je li to tačno a svjedok je odgovorio da postoji mogućnost da je tu bila komanda njegove brigade čiji je komandant bio oficir kojeg su zvali Š. 2, ali se njegovog imena ne može sjetiti. Na ponovno pitanje je li on ikada privodio E. K. svjedok Š. Z. je izjavio da nije. Konačno je svjedok Š. Z. izjavio da ima medicinsku dokumentaciju sačinjenu 2002. godine da je liječen na živcima kao posljedica ratnih dejstava jer je ranjen u Prvoj Autonomiji i liječen u K. 3 a uz to ima i šećernu bolest, ima visok tlak i da se i sada liječi na živce. Svjedok Š. Z. je u spis uložio medicinsku dokumentaciju sačinjenu u Centru za mentalno zdravlje V. K. - specijalistički nalaz i mišljenje dr. O. E. i Centra za mentalno zdravlje V 1580.

Svjedok K. Š. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je bio pripadnik 506. brigade 5. Korpusa Armije Republike BiH i da je 28.02.1995. godine na O. B. 1 zarobljen i zatvoren u sabirni centar u D. 2 - Valionica Općina V. K. tako da je 4 mjeseca proveo u navedenom zatvoru a potom je odveden iz D. 2 u D. u tu halu gdje se zadržao kratko vrijeme a potom je angažovan u radni vod u T. 1 pod rukovodstvom Autonomije gdje se nalazio 2 do 3 dana i da je tada pala autonomija. Kada je pala autonomija policajac ih je sproveo do naselja Š. 3 i rekao da mogu ići svojim kućama. Sjeća se da su, od lica koja poznaje, u sabirnom centru D. bili zatvoreni E. K., K. M. 1 i učitelj E. ih D. L. a toga se sjeća jer ih je vidio u toj hali u D.. Navodi da je sa E.

K. dok su se nalazili u tom sabirnom centru nakratko razgovarao na način da ga je E. K. pitao: „Jesi li ti to K. Š.“, a on je rekao „Jesam“ i to je bilo sve. Iskazuje da je živio prije rata u selu Š. gdje je živio i E. K., ne zna da li je E. K. bio angažovan u nekoj vojsci. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka svjedok K. Š. je naveo da naselje D. pripada M. K. i da su hale u kojima su bili zatvoreni vlasništvo Agrokomerca te da su se ranije u istim nalazili pilići i kokoši. Na pitanje kako je E. K. izgledao kada ga je vidio u sabirnom centru D. svjedok K. Š. je odgovorio da ne zna kako je E. K. izgledao jer ga nije razgledao.

Svjedok Š. R. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je E. K. njegov komšija i da je sa istim u dobrim odnosima, da je on mutevelija u džematu Š. – V. K. i da vodi operativu za taj džemat te da je E. K. duže vrijeme angažovan da uz novčanu naknadu kosi travu u mezarlucima koji su u dvije parcele, od kojih je jedna 5 – 6 dunuma a druga oko 3 dunuma što znači ukupne površine oko 10 dunuma zemlje a pripadaju džematu Š. V. K. i da te radove svjedok Š. R. kao mutevelija kontroliše i odobrava isplatu naknade za košenje. Poznato mu je da je E. K. nedavno tražio da se naknada za košenje trave u mezarlucima poveća za 200,00 KM što je Š. R. odobrio. Iskazuje da je u toku 2014. i 2015. godine vršeno renoviranje džematske kuće i da je E. K. radio na izvođenju građevinskih radova na toj džematskoj kući u Š. Općina V. K.. Uz to je naveo da E. K. ima dvojicu sinova koji pod E. K. nadzorom kose travu u mezarlucima i izvode građevinske radove ali da on nije nikada bio prisutan prilikom izvođenja građevinskih radova i košenja trave pa mu nije poznato koje radove je konkretno izvodio E. K.. Navodi da je nakon završetka rata jednom prilikom sjedio sa E. K. i istom se žalio da su ga pretukli pripadnici 5. Korpusa a da mu je E. K. na to rekao da je on dobro prošao u ratu i da se nije žalio svjedoku niti spominjao kritični događaj. Kasnije je Š. R. čuo da je E. K. u ratu bio angažovan u civilnoj zaštiti, da je u selu iskupljao ljude da idu sjeći drva u šumi, bio organizator i da je jednostavno politička situacija bila takva da je on bio na jednoj strani a ovi na drugoj pa kako je ko zauzimao selo tako mu se on priključivao. Na pitanje kantonalne tužiteljice svjedok Š. R. je naveo da je u tom groblju koje održava E. K. sahranjen njegov otac i da uobičajeno svakog petka dođe na njegov mezar, pa kad vidi da trava nije pokošena nakon toga kaže E. K. da je vrijeme da pokosi travu i da E. K. travu kosi otprilike jednom svakog mjeseca što znači 6 puta godišnje kosi a to je ukupno oko 50-60 dunuma godišnje a on to održava sa svoja dva sina. Nije mu poznato da je E. K. bio zatvoren u nekom logoru tokom rata.

Svjedok L. H. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je on po zanimanju medicinski tehničar i da je bio angažovan u sanitetu u komandi drugog bataljona vojske Autonomne pokrajine Zapadna Bosna koja se tada nalazila u naselju Z. 1 Općina V. K. u kući lica koje je imalo nadimak M. 1 u periodu od 16.11.1994. godine pa na dalje. Iskazuje da je on rođen u naselju D. i da je u toku 1994. godine tu bio sabirni centar u kojem su pripadnici 5. Korpusa zatvarali osobe koje su bile na strani Autonomne pokrajine i da je u taj centar bila privođena njegova supruga i dvoje djece starosti od 5 godina te da je upravnik tog sabirnog centra bio F. 2 „R. 1“ a da su on i L.J. S. komandir Policijske stanice C. vršili privođenje i ispitivanje osoba. Naveo je da je optuženi Keserović Izet bio komandant drugog bataljona, da mu je bio pretpostavljeni starješina i da je u slučaju zarobljavanja ili privođenja nekih osoba Keserović Izet govorio da je sanitet dužan primiti svakog ranjenika bez obzira da li je pripadnik 5. Korpusa ili autonomije i odvesti ga brigadnom sanitetu ili ga odmah odvesti u Dom zdravlja V. K. a nakon ukazivanja medicinske pomoći odvesti ga obavještajcu i da je imao primjer da je pripadnika 5. Korpusa po nalogu optuženog odvezao i predao ga u Dom zdravlja i rekao da on odgovara za ranjenika. Naveo je da ne zna i da nije čuo da je bilo slučajeva da je optuženi Keserović Izet nekoj od privedenih ili zarobljenih osoba naudio nego da se ponašao profesionalno i da je bilo slučajeva da kad neka osoba koja je privedena ima zdravstvenih problema da je optuženi naredio da tu osobu u ambulantnim kolima odvezu u hitnu službu Doma zdravlja V. K. i da je on to učinio te da je nakon toga po

naredbi optuženog išao i kući od bolesne osobe i davao joj injekcije. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka je izjavio da se komanda drugog bataljona u kojoj je komandant bio optuženi Keserović Izet u toku 1995. godine nije nalazila u Š.. Na pitanje kantonalne tužiteljice svjedok L. H. je naveo da nije imao saznanja da je u toku 1995. godine u D. bio zatvor odnosno sabirni centar nego da su sabirni centri bili u naselju N. i D. 2. Iskazuje da je u toku borbenih dejstava išao pružati pomoć ranjenicima kad su ga zvali iz komande bataljona koja se nalazila u kući dr. Dž. Dž. a on tad bio u prostorijama Općine V. K. sa tim sanitetom a kad je komanda prešla u M. K. on je tad bio u K. 4 a u toku borbi je prihvatao ranjenike kako pripadnike Narodne odbrane tako i 5. Korpusa a i zarobljene civile koji su bili simpatizeri 5. Korpusa i istima sanirao povrede i liječili su ih od bolesti usljed prehlade i povišene temperature.

Svjedok P. R. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je u toku rata 1995. godine bio pomoćnik komandanta za logistiku u drugom bataljonu i da je tada upoznao optuženog Keserović Izeta koji je bio komandant drugog bataljona Vojske AP ZB te da nema saznanja o tome da li je eventualno po naredbi optuženog privođen E. K.. Iskazuje da se komanda bataljona u julu 1995. godine nalazila u naselju Z. 1 V. K. i u M. K. gdje se nalazilo njegovo sjedište kao komandanta za logistiku a ne zna da li je neka komanda bila u Š. i ne zna da je u D. bio kakav logor te navodi da je njegova dužnost bila da snabdijeva hranom i drugim potrepštinama vojsku AP ZB. Navodi da sada ima u vlasništvu skladište građevinskog materijala i da često viđa E. K. koji se bavi poljoprivredom. Nije mu poznato kakvog je zdravstvenog stanja E. K. ali zna da je isti pokretan.

Svjedok K. R. je na glavnom pretresu naveo da je prije rata bio uposlenik štaba Teritorijalne odbrane u Općini V. K. i da optuženi Keserović Izet tada nije bio uposlenik štaba Teritorijalne odbrane V. K. te da je istog upoznao u toku rata 1994. ili 1995. godine. Iskazuje da je u maju 1992. godine ranjen i poslije toga je bio na bolovanju a u julu 1995. godine je bio angažovan u prvoj brigadi AP ZB i tada je upoznao optuženog Keserović Izeta koji je bio komandant drugog bataljona u prvoj brigadi vojske AP ZB. E. K. ne poznaje a ne zna kakav je bio odnos Keserović Izeta prema ranjenicima jer nije bio u njegovoj blizini. Na pitanje kantonalne tužiteljice svjedok K. R. je naveo da je on dok je radio u štabu teritorijalne odbrane Općine V. K. bio raspoređen u organizacionoj jedinici organa uprave i da je sjedište istog organa bilo u zgradi Općine V. K. te da je prilikom obavljanja svojih poslova dolazio na konsultacije i u Okružni štab B. 1 koji se nalazio u zgradi B. 4. Platu mu je isplaćivala Općina V. K. i vodili su se u matičnoj knjizi Općine V. K.. Dok je radio u štabu teritorijalne odbrane išao je i na teren u početku u svojstvu rukovodila tehničkim sredstvima a kasnije je napredovao i bio načelnik tehničke službe i komandant službe a kasnije i pomoćnik komandanta za logistiku. U vrijeme kad su izvođene vježbe rezervnog sastava izlazili su na teren i bio je aktivno uključen u te vježbe kao logistika a operativci štaba teritorijalne odbrane koji su se nalazili u sastavu štaba teritorijalne odbrane Općine V. K. su bili nadređeni prilikom izvođenja vježbi i bili su uposlenici Općinskog štaba teritorijalne odbrane te su imali su završenu školu opštenarodne odbrane. Navodi da je M. N. prije rata vodio štab narodne odbrane i potpisivao rješenja i da je tada u štabu teritorijalne odbrane radio i M. N. 1 na radnom mjestu operativca koji je na terenu vodio vježbe a da su u štabu TO bili tada zaposleni i V. Ž. i drugi operativci a K. H. da je bio sekretar Sekretarijata za narodnu odbranu Općine V. K.. Za optuženog Keserović Izeta je naveo da je u prijeratnom periodu isti bio angažovan u JNA i da nije bio uposlen ni ti po bilo kojem osnovu angažovan u Štabu teritorijalne odbrane V. K..

Svjedok K. S. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu izjavila da je sa Keserović Izetom sklopila brak godine i sa istim ima dvoje djece sina K. D. rođen godine u V. K. i K. D. 1 rođen godine u P.. Iskazuje da su u oktobru mjesecu 1985. godine otišli u P. i da su u P. živjeli do novembra mjeseca 1991. godine a zatim se ona sa djecom vratila u V. K. i da je njen

mlađi sin tada imao deset mjeseci a stariji imao sedam godina a njen muž je došao u BiH 1993. godine. Ističe da njen muž nikada nije bio zaposlen u V. K. prije rata.

Svjedok S. H. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je u ljeto 1995. godine bio komandir treće čete u trećem bataljonu, treće brigade u APZB. Navodi da je Keserović Izet bio komandant trećeg bataljona i da su se kao pripadnici vojske APZB u mjesecu julu 1995. godine nalazili na liniji ratišta na B. K. 1 kod naselja M. i da su se linije tada pomjerale na način da se njihova jedinica pomjerale prema V. G. a to je u pravcu T. 2 tako da je njihova zona odgovornosti bila od početka do kraja rata sa lijeve strane glavne ceste prema B. 1 od sela Š. 4 do V. G. to je sve po lijevoj strani te da se komanda nalazila prvo u mjestu Z. 1 općina V. K. a zadnje vrijeme je bila u M. K. u kući Š. H. sa lijeve strane puta gledano iz V. K. prema B. 1. Izjavio je da se njihova brigada nikada nije nalazila u naselju Š. i da su tamo bile druge jedinice tako da oni uopće nisu prelazili cestu. Na pitanje branioca optuženog kakav je kao čovjek i kao vojni rukovodilac bio optuženi Keserović Izet svjedok S. H. je izjavio da je Izet bio veoma korektan i pošten komandant, da su prije svake akcije i borbenih dešavanja imali sastanke i da je naredba bila izričita da se civilno stanovništvo i ratni zarobljenici ni po koju cijenu ne smiju maltretirati i da se prema njima mora postupati po pravilima ratovanja. Na pitanje optuženog svjedok S. H. je izvršio ispravku svog iskaza u dijelu u kojem je naveo da je optuženi Keserović Izet bio komandant trećeg bataljona navodeći da je ispravno što optuženi tvrdi da je on bio komandant drugog bataljona a ne trećeg bataljona. Na pitanje Kantonalne tužiteljice svjedok S. H. je izjavio da je on bio pripadnik treće čete drugog bataljona treće brigade i da poznaje P. R. onoga što drži skladište građevinskog materijala i da bataljon ima 300 do 400 ljudi pa da ne može svakog poznavati. Međutim, da poznaje P. R. koji je iz G. P. a da L. H. ne poznaje. Na pitanje Kantonalne tužiteljice da li se sjeća ko je bio pomoćnik komandanta u njegovom drugom bataljonu treće brigade ili pomoćnik optuženog Keserović Izeta svjedok je odgovorio da se ne sjeća i da je često bio na položaju na prvoj borbenoj liniji ali da je znao u svakom trenutku gdje se nalazi komanda bataljona te da su kontakte sa komandirima četa održavali radio vezom i da su u „par dana“ imali kontakte sa komandantima bataljona ali ne svakog dana a da su sastanci održavani prije nekih akcija ili u vrijeme akcija. Ponovio je da se linija ratišta u njegovoj zoni odgovornosti nalazila od naselja Š 4, preko S. G., V. P. a zatim da je prelazila cestu kod G. M. i išla prema naselju B. 2 i P..

Iz zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija sačinjen u MUP USK B. 1- Sektor kriminalističke policije br. 05-04/3-1-146/23 od 22.02.2023. godine slijedi da je dana 22.02.2023. godine u službenim prostorijama Policijske stanice V. K. u krivičnom predmetu br. T01 0 KTRZ 0034788 u kojem je pokrenuta istraga protiv Keserović Izeta zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Preuzetog KZ S FRJ u vezi sa članom 22. istog zakona poduzeta radnja prepoznavanja u smislu člana 99 stav 4. ZKP F BiH i da su prisutni bili svjedok E. K., ovlašteno službeno lice Š. M. i zapisničar ovlaštenog službenog lica Š. E., a nije bila prisutna Kantonalna tužiteljica Cerić Mrenica Ornela koja je uredno obaviještena. Iz zapisnika se utvrđuje da je na osnovu člana 99. stav 4. ZKP F BiH prepoznavanje izvršeno prepoznavanjem fotografija zbog nemogućnosti neposrednog prepoznavanja, odnosno prepoznavanje putem postrojanja osoba koje zbog proteka vremena od 29. godina, računajući od momenta izvršenja predmetnog krivičnog djela ne može dati rezultat jer su kod osumnjičenog Keserović Izeta evidentno nastupile izmjene morfoloških karakteristika na licu te se iz tih razloga prepoznavanje vrši preko fotografija koje su približne vremenu radnji izvršenja koji vrijednije oslikavaju izgled osumnjičenog u vrijeme inkriminisanog događaja. Svjedok je pozvan da detaljno opiše Keserović Izeta i navede znakove po kojima se on razlikuje od drugih osoba a potom je svjedok E. K. izjavio da je Izeta vrlo dobro lično poznao a da to poznanstvo potječe od toga da se on kod istog vodio u rezervnom sastavu JNA a zatim da zna da je Izet radio u Opštini V. K. na poslovima TO (teritorijalne odbrane) za rezervne sastave i da je

Izet fizički bio viši i člankast, boja kose mu je bila na plavo, kosu je gonio na stranu. Na pitanje ovlaštenog službenog lica da li bi sada tu osobu mogli prepoznati na fotografiji koja je po vremenu bliža vremenu inkriminiranog događaja, iz zapisnika proizilazi da je E. K. izjavio: „kako da ne, a pogotovo što je slika iz tog vremena“. Nadalje je u zapisniku konstatovano od strane službenog lica da se zbog proteka vremena od skoro 29. godina i činjenice da se svjedok izjasnio da bi danas zbog toga teško mogao prepoznati osumnjičenog, prepoznavanje vrši na osnovu fotografija iz bližeg perioda koja vrijednije oslikava izgled osumnjičenog u vrijeme inkriminisanog događaja te se konstatuje da se svjedoku radi prepoznavanja predočava foto album evidencionog broja 29/23 od 20.02.2023. godine koji se sastoji od pet crno bijelih fotografija (fotografije pet lica zajedno i pojedinačno – uvećane) označene brojevima 1, 2, 3, 4 i 5 i konstatuje da se svjedok pristupa pregledanju foto albuma evidencionog broja 29/23, odnosno fotografija iz navedenog albuma. Nadalje, iz zapisnika o prepoznavanju proizilazi da je ovlašteno službeno lice svjedoku E. K. predložilo da, ukoliko prepozna lice koje je prethodno opisao potrebno je da prstom pokaže na fotografiju, kaže broj fotografije, olovkom označi broj fotografije, a ispod fotografije napiše ime tog lica ili njegov nadimak ukoliko mu je to lice poznato i napiše ukratko po čemu navodi to lice. Uz to je konstatovano da je svjedok pregledao foto album evidencionog broja 29/23, odnosno fotografije iz navedenog foto albuma, a nakon pregledanja foto albuma evidencionog broja 29/23 odnosno fotografija iz navedenog albuma da je svjedok E. K. izjavio slijedeće: „Na slici broj 4 (četiri) prepoznajem Keserović Izeta zv. „Izo“ a istog prepoznajem po njegovom izgledu lica, načinu na koji se češlja u stranu. Potom je na zapisnik ovlašteno lice konstatovalo da je foto album evidencionog broja 29/23 od 20.02.2023. godine koji je predöčen svjedoku sastavni dio ovog zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija.

Iz foto- albuma broj 29/23 datum izrade 20.02.2023. godine proizilazi da su na drugoj strani albuma navedena imena osoba: G. N., M. S., P. E., Keserović Izet i A. I., a na trećoj strani su fotografije navedenih lica i hemijskom olovkom na fotografiji broj 4. (četiri) zaokružen broj četiri i rukopisom napisano pored iste fotografije: „Na ovoj fotografiji prepoznajem Keserović Izeta a prepoznao sam ga po njegovom izrazu lica i frizuri“ u potpisu svjedoka je napisano E. K.. Na strani 4. albuma označena brojem 1. nalazi se uvećana slika G. N., na strani 5. označena brojem 2. nalazi se uvećana slika M. S., na strani 6. pod brojem 3. nalazi se uvećana slika P. E., na strani 7. pod brojem 4. nalazi se uvećana slika Keserović Izeta na kojoj je zaokružen broj 4. i iznad slike je napisan datum: „22.02.2023. godine, E. K.“ , a ispod slike napisano: „Na ovoj fotografiji prepoznao Keserovića Izeta po njegovom izgledu lica i frizuri“ . Na strani 8. pod brojem 5. nalazi se uvećana fotografija A. I..

Iz zapisnika o izlasku na licu mjesta događaja, (u zapisniku navedeno) gdje se nečovječno postupalo sa oštećenim E. K. u naselju Š. Općina V. K. broj 05-04/03-1-125/23/ŠM od 16.02.2023. godine se utvrđuje da su po nalogu za postupanje Kantonalnog tužilaštva Bihać br. T01 0 KTRZ 0034788 19 od 01.02.2023. godine izdatog od tužioca Ornele Cerić Mrenica policijski službenici Sektora kriminalističke policije – Odsjek za opći kriminalitet i ratni zločin MUP, zajedno sa svjedokom E. K. sin S. 2, rođen godine u mjestu Š., nastanjen na adresi Š. ... Općina V. K. izašli na licu mjesta događaja koji se dogodio neutvrđenog dana u ljeto 1995. godine u mjestu Š. Općina V. K., odnosno zgrade u kojoj je bila smještena Komanda tzv. „NO APZB“ odnosno na kojoj su se nalazile i prostorije MZ (Mjesne zajednice) i Matičnog ureda Š. a u kojima se prema svjedoku od strane pripadnika tzv. „NO APZB“ nečovječno postupalo udarajući ga palicama po nogama, bedrima, ramenima i leđima a od kojih udaraca je trpio snažne tjelesne i duševne boli. U zapisniku je konstatovano da je započeto dana 16.02.2023. godine u 11,00 sati. Prisutni Š. M. istražitelj SKP MUP USK , Š. E. – istražitelj SKP MUP USK, J. M. kriminalističkog tehničara SKP MUP USK i E. K. svjedok. U zapisniku je detaljno opisano lica mjesta događaja zgrada u kojoj se nalazila Komanda tzv. „NO APZB“ u mjestu Š. Općina V. K. i izvršeno je fotografisanje

prostorija ispred zgrade, te sačinjena fotodokumentacija sa fotografijama broj 27/23 sa fotografijama od broja 1. do 38. U zapisniku je opisano da je na fotografijama od 1 do 14. prikazan širi lokalitet i vidljiva zgrada koja se nalazila Komanda NO APZB u mjestu Š.. Nadalje je u zapisniku opisano a iz fotografija vidljivo da E. K. na fotografijama 15., 16., 17. i 18. označen brojem 1. pokazuje pravac kretanja kojom je neutvrđenog dana u ljeto 1995 godine u pratnji pripadnika tzv. APZB preko brda, odnosno livada iz zaseoka Š. pješice doveden u zgradu gdje se nalazila – tzv. APZB lociran u mjestu Š.. Na fotografijama označene brojem 19. i 20. označen brojem 2. vidi se svjedok E. K. kako pokazuje zgradu u kojoj se nalazila Komanda tzv. APZB kao i prostorije u kojoj je on ispitivan. Na fotografijama 24. i 25., označen brojem 3. vidi se svjedok E. K. koji pokazuje ulaz u zgradu sa zadnje strane kroz koji je uveden u prostorije zgrade gdje je pretučen od strane pripadnika tzv. „NO APZB“. Na fotografijama 31. i 32. vidi se da svjedok E. K. zabilježen brojem 4. da pokazuje ulazna vrata stambene jedinice prostorije gdje je fizički tučen od strane tzv. „NO APZB“ i na fotografijama od broja 34. do 38. vidi se E. K. zabilježen brojem 5. koji pokazuje ulaz u prostorije Mjesne zajednice Matičnog ureda Š. u kojima je boravio i gdje je fizički tučen od strane pripadnika tzv. „NO APZB“. O navedenoj kriminalističko tehničkoj radnji sačinjen je i crtež lica mjesta br. 27/23 kojom je pod brojevima od 1 do 5. u kojem je šematski prikazano pokazivanje svjedoka E. K. kao i u fotodokumentaciji zgrade u naselju Š. Općina V. K. u kojoj je doveden i prostorije u kojoj je ispitivan i tučen. Iz podataka ovjerene fotokopije lične karte za Keserović Izeta br. 599/92 izdata 13.02.1992. godine vidljiva je slika Keserović Izeta, ime oca i majke, nacionalna pripadnost i adresa stanovanja.

Iz rešenja Republike S. 1 Ministarstva odbrane - Sektora za ljudske resurse – Uprave za kadrove broj 8277-2 od 25.11.2009. godine proizilazi da je optuženi Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima JNA i ostvario penzijski staž u P. u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. 1 službovao u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine.

Iz uverenja Republike S. 1 Ministarstva odbrane - Sektora za ljudske resurse – Uprave za kadrove broj 8277-3 od 25.11.2009. godine proizilazi da je Keserović Izet rođen 01.02.1960. godine za vrijeme vojne službe u JNA primao plate za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine i navedeni su iznosi plata za svaku od tih godina.

Iz rješenja Opštinskog štaba Teritorijalne odbrane Opštine V. K. broj 01/288-1 od 04.06.1986. godine se utvrđuje da je K. R. , metalski radnik – saobraćajni smjer raspoređen na radno mjesto rukovaoca MTS počev od 05.06.1986. godine sa LD po postojećem pravilniku.

Na osnovu iskaza saslušanih svjedoka i pisanih dokaza u spisu, Odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti, proglašenju ratnog stanja i odluke o ukidanju ratnog stanja utvrđeno je da je ratno stanje u R BiH proglašeno 20.06.1992. godine a isto je odlukom Predsjedništva BiH ukinuto 22.12.1995. godine. Postojanje oružanog sukoba između Armije RBiH i NO APZB proizilazi i iz proglasa A. F. stanovništvu Zapadne Bosne od 22.09.1993. godine, nakon čega je došlo do formiranja vojske APZB i početka sukoba sa AR BiH. I svjedoci optužbe i svjedoci odbrane su potvrdili da su se krajem mjeseca jula 1995. godine vodile borbe između AR BiH i NO APZB, da se borbena linija konstantno pomjerala a oštećeni E. K. je naveo da je neposredno prije njegovog zarobljavanja vojska Narodne odbrane zauzela njegovo selo Š.. Na osnovu iskaza optuženog, iskaza saslušanih svjedoka i pisanih dokaza u spisu utvrđeno je da je optuženi Keserović Izet krajem jula 1995. godine vršio dužnost komandanta 2. bataljona u 1. brigadi NO APZB, što su potvrdili kako svjedoci optužbe, tako i svjedoci odbrane, uključujući i samog optuženog koji je svjedočio na glavnom pretresu kod kojih navoda je ostao i u ponovljenom postupku nakon ukidanja ranije presude. Ovakvo svojstvo optuženog proizilazi i iz uložених

materijalnih dokaza i to interne dokumentacije tadašnjih vlasti APZB, pa je tako u aktu 2. bataljona 1. brigade od 01.01.1995. godine navedeno da je komandant bataljona Keserović Izet a sam optuženi Keserović Izet se na glavnom pretresu izjasnio da se radi o njegovom potpisu. U istom aktu je navedeno da se od zatvora N. traži angažovanje zatvorenika na uređenju borbenih linija a navedeni akt je potpisan od strane optuženog Keserović Izeta. Znači, na osnovu provedenih dokaza je utvrđeno da je optuženi Keserović Izet za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika vojske V korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine s jedne i vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna s druge strane, krajem jula 1995. godine imao svojstvo komandanta 2. bataljona pri 1. brigadi NO APZB.

Na osnovu iskaza svjedoka oštećenog E. K. i K. Š. i pisanih dokaza: Spiska narodne odbrane Zapadna Bosna sabirni centar D. od 30.07.1995. godine iz kojeg proizilazi da je pod brojem 8 na prvoj strani evidentiran E. K. i Spiska lica koja se nalaze u sabirnom centru D. od 25.07.1995. godine iz kojeg slijedi da je pod brojem 176 evidentiran E. K., utvrđeno je da se E. K. u kritičnom periodu krajem jula 1995. godine od 25.07.1995. godine nalazio u sabirnom centru D. koji je bio pod kontrolom Narodne odbrane Zapadna Bosna gdje je kao civil bio zatvoren sve do raspuštanja istog centra. Sud nije prihvatio iskaz optuženog Keserović Izeta u dijelu u kojem navodi da se sabirni centar u kojem su bili zatvoreni civili krajem jula 1995. godine nije nalazio u naselju D. s obzirom da je iskaz optuženog na ove okolnosti u suprotnosti sa iskazima svjedoka oštećenog E. K. i K. Š. i pisanim dokazima u spisu- Spiskova u kojem su evidentirana lica koja su krajem jula 1995. godine bila zatvorena u sabirnom centru D. a sud prihvata iskaze svjedoka E. K. i K. Š. iz kojih proizilazi da je E. K. doista krajem jula 1995. godine kao civil bio zatvoren u sabirnom centru D.. Iskazi svjedoka E. K. i K. Š. su potkrijepljeni podacima iz spiskova koji su vođeni u sabirnom centru D. iz kojih proizilazi da je E. K. u Spisku narodne odbrane Zapadna Bosna sabirni centar D. od 30.07.1995. godine evidentiran pod brojem 8 a u Spisku lica koja se nalaze u sabirnom centru D. od 25.07.1995. godine evidentiran pod brojem 176.

Međutim, provedenim dokazima van razumne sumnje nije dokazano da je optuženi Keserović Izet u svojstvu komandanta 2. bataljona pri 1. Brigadi AP ZB postupao suprotno odredbi zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine. Naime, provedenim dokazima van razumne sumnje nisu potvrđeni činjenični navodi optužnice da je optuženi Keserović Izet osoba koja je u kritično vrijeme u mjestu Š. Općina V. K. u prisustvu još jednog NN vojnika ispitivao oštećenog E. K., da mu je naredio da sjedne na stolicu te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu, naredio oštećenom da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega bi ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima a od čega bi oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što bi rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja te nanošenja velikih fizičkih i psihičkih patnji nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade, a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D.. Dakle, sporan je identitet osobe koja je u inkriminiranom događaju u komandi Š. Općina V. K. ispitivala oštećenog E. K. i fizički ga maltretirala udarajući ga po preponama i psujući sve po spisku te se obratila drugom NN licu riječima: „A šta ti čekaš“ nakon čega bi ga obojica udarala palicama po rukama nogama, ramenima i leđima od čega bi oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove. Sporno je i to da li je oštećeni E. K. u kritičnom događaju zadobio tjelesne povrede zbog kojih bi njegovo zdravlje bilo narušeno i zbog čega bi trpio velike fizičke i psihičke patnje i sporno da li se inkriminirane radnje mogu podvesti pod nečovječno postupanje. Iskaz svjedoka oštećenog E. K. u dijelu kad navodi da je on priveden u zgradu gdje se nalazila komanda 2. bataljona vojske AP ZB u Š. Općine V. K. i tučen zbog njegove uloge u civilnoj zaštiti koja je služila neprijateljskoj

vojsci, od strane optuženog i između ostalog ispitivan i zašto nije prešao na stranu Narodne odbrane, te da li se kod A. 1 nakopao rovova, nije potvrđen nijednim dokazom. Svjedok oštećeni E. K. je izjavio da on optuženog Keserović Izeta poznaje od prije rata na dvije godine jer je isti prije rata godinama radio u V. K. i vodio rezervni sastav vojnih obveznika a oštećeni je kao rezervista išao na vježbe na kojim je optuženi komandovao pripadnicima rezervnog sastava. Za Keserović Izeta je naveo da je prije rata nosio uniformu, da je imao činove i njima koji su bili u rezervnom sastavu, za dva puta u rezervi komandovao i bio glavni za taj rezervni sastav te da su išli po brdima od naselja B. 2 do granice prema H. 1 nekad 8 dana, nekad više i izvodili vježbe. Oštećeni E. K. je na glavnom pretresu prilikom opisivanja kako je optuženi izgledno u kritičnom događaju izjavio da je optuženi tada bio: „Plavkast“. Uz to iz Zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija sačinjen u MUP USK B. 1- Sektor kriminalističke policije br. 05-04/3-1-146/23 od 22.02.2023. godine slijedi da je dana 22.02.2023. godine u službenim prostorijama Policijske stanice V. K. u krivičnom predmetu br. T01 0 KTRZ 0034788 u kojem je pokrenuta istraga protiv Keserović Izeta zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Preuzetog KZ S FRJ u vezi sa članom 22. istog zakona, poduzeta radnja prepoznavanja u smislu člana 99 stav 4. ZKP F BiH i da su prisutni bili svjedok E. K. izjavio da je Izeta vrlo dobro lično poznao a da to poznanstvo potječe od toga da se on kod istog vodio u rezervnom sastavu JNA a zatim da zna da je Izet radio u Opštini V. K. na poslovima TO (teritorijalne odbrane) za rezervne sastave i da je Izet fizički bio viši i šlankast, boja kose mu je bila na plavo, kosu je gonio na stranu te je u zapisniku konstatovano da je E. K. pregledao foto album evidencionog broja 29/23, odnosno fotografije iz navedenog foto albuma, a nakon pregledanja foto albuma evidencionog broja 29/23 odnosno fotografija iz navedenog albuma izjavio slijedeće: „Na slici broj 4 (četiri) prepoznajem Keserović Izeta zv. „Izo“ a istog prepoznajem po njegovom izgledu lica, načinu na koji se češlja u stranu“. Po tom je na zapisnik ovlašteno lice konstatovalo da je foto album evidencionog broja 29/23 od 20.02.2023. godine koji je predložen svjedoku sastavni dio ovog zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija. Navedeni iskaz svjedoka oštećenog E. K. i izjava u kojoj je prilikom prepoznavanja na osnovu fotografija naveo da od ranije poznaje optuženog Keserović Izeta opisujući Izetove ranije karakteristike i navodeći da je isti prije rata duže vrijeme radio u Štabu TO V. K. i rukovodio rezervnim sastavom vojnih obveznika, je u suprotnosti sa iskazom svjedoka K. R. i K. J. 1 i podacima iz pisanih dokaza i to podacima iz: rešenja Ministarstva odbrane broj 8277-2 od 25.11.2009. godine R. S. 1 kojim se potvrđuje da je Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima i ostvario penzijski staž u P. u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. 1 u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine te uverenja Ministarstva odbrane R S. 1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate Keserović Izeta za vrijeme vojne službe u JNA za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine. Iz iskaza svjedoka K. R. proizilazi da je on prije rata radio u Štabu teritorijalne odbrane Općine V. K. i bio raspoređen u organizacionoj jedinici organa uprave 1 te da je sjedište istog organa bilo u zgradi Općine V. K. i da je prilikom obavljanja svojih poslova dolazio na konsultacije i u Okružni štab B. 1 koji se nalazio u zgradi B. 4. Platu mu je isplaćivala Općina V. K. i njegovi personalni podaci su se vodili u matičnoj knjizi Općine V. K.. Dok je radio u štabu teritorijalne odbrane išao je i na teren u početku u svojstvu rukovaoca tehničkim sredstvima a kasnije je napredovao i bio načelnik tehničke službe i komandant službe a kasnije i pomoćnik komandanta za logistiku. Navodi da je u vrijeme kad su izvođene vježbe rezervnog sastava izlazio na teren i bio aktivno uključen u te vježbe kao logistika a operativci štaba teritorijalne odbrane koji su se nalazili u sastavu štaba teritorijalne odbrane Općine V. K. su bili nadređeni prilikom izvođenja vježbi i bili su uposlenici Općinskog štaba teritorijalne odbrane i imali su završenu školu opšte narodne odbrane. Iskazuje da je M. N. prije rata vodio štab narodne odbrane i potpisivao rješenja i da je tada u štabu teritorijalne odbrane radio i M. N. 1 na radnom mjestu operativca koji je na terenu vodio vježbe a da su bili još zaposleni i V. Ž. i drugi operativci a K. H. 1 da je bio sekretar Sekretarijata za narodnu

odbranu Općine V. K.. Za optuženog Keserović Izeta je naveo da je u prijeratnom periodu isti bio angažovan u JNA i da nije bio zaposlen u Štabu teritorijalne odbrane V. K. što ukazuje da iz iskaza ovog svjedoka, koji sud prihvata, ne proizilazi da je optuženi Keserović Izet bio angažovan u štabu teritorijalne odbrane u V. K. kao što to tvrdi oštećeni E. K. nego je bio angažovan odnosno zaposlen u JNA. Iskaz svjedoka K. R. potvrđen je i iskazom svjedoka K. S. supruge optuženog koja je izjavila da je ona sa svojim suprugom optuženim Keserović Izetom sklopila brak godine i sa istim ima dvoje djece sina K. D. rođen godine u V. K. i K. D. 1 rođen godine u P.. Navela je da su oni u oktobru mjesecu 1985. godine otišli u P. i da su u P. živjeli do novembra mjeseca 1991. godine a zatim se ona sa djecom vratila u V. K. a njen muž je sa pripadnicima JNA otišao na U. R. H. 1 i u BiH došao 1992. godine. Istakla je da njen muž nikada nije bio zaposlen u V. K. prije rata. Sud je cijenio i prihvatio iskaze svjedoka K. R. i K. S. s obzirom da su ovi iskazi logični, jasni i saglasni na okolnosti da optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu nije radio u odjeljenju Teritorijalne odbrane u V. K.. Iskaz svjedoka K. S. na okolnosti da je sa svojim suprugom optuženim Keserović Izetom od 1985. godine živjeli u P. potkrijepljen je podacima iz pisanih dokaza u spisu i to: podataka iz zdravstvene knjižice na ime K. D. sin Izeta rođen godine, Amubulanta P., zdravstvene knjižice na ime K. D. 1 sin Izeta rođen godine i zdravstvene knjižice na ime Keserović Izet sin H. broj 81190 iz kojih proizilazi da su zdravstvene knjižice za ove osobe u navedenom periodu izdate u P. i da su Keserović Izet u 1989. godini i K. D. 1 u 1991. godini koristili zdravstvene usluge Ambulante vojne pošte 8868 K-3 u P.. Iz potvrde H. 1 i telekomunikacija P. od 07.11.1991. godine se utvrđuje da je telefon broj ... koji je koristio Keserović Izet u P. ulica ... demontiran 07.11.1991.godine na osnovu zahtjeva za preseljenje. Iz vozačke dozvole na ime Keserović Izet broj ... za „B i C“ kategorije proizilazi da je ista izdata u OSUP P. 25.09.1984.godine. Iz pasoša na ime Keserović Izet broj ... proizilazi da je isti izdat u RSUP P. 12. juna 1990. godine. Da je svjedok K. R. doista u prijeratnom periodu bio zaposlen u Opštinskom štabu teritorijalne odbrane V. K. proizilazi iz rješenja Opštinskog štaba V. K. broj 01/0278-1 od 04.06.1986. godine iz kojeg se utvrđuje da je K. R. metalski radnik – saobraćajni smjer raspoređen na radno mjesto rukovaoca MTS-a počev od 05.06.1986. godine pa na dalje. Iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka i iskaz svjedoka K. R. i svjedoka K. S. iz kojih proizilazi da optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu nije bio angažovan odnosno zaposlen u štabu teritorijalne odbrane Općine V. K. potkrijepljeni su i podacima iz rešenja Ministarstva odbrane R S. 1 broj 8277-2 od 25.11.2009. godine kojim se potvrđuje da je Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima JNA i ostvario penzijski staž u P. u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. 1 službovao u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine i potkrijepljen podacima iz uverenja Ministarstva odbrane R S. 1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate Keserović Izeta za vrijeme vojne službe u JNA za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine. Znači, iz iskaza optuženog Keserović Izeta i iskaza svjedoka K. R. te svjedoka K. S. se utvrđuje da optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu nije bio zaposlen u štabu teritorijalne odbrane V. K. a iz rešenja Ministarstva odbrane R. S. 1 od 25.11.2009. godine se utvrđuje da je optuženi Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima JNA i ostvario penzijski staž u P. u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. 1 službovao u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine te iz uvjerenja Ministarstva odbrane R. S. 1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine se utvrđuje da je Keserović Izet za vrijeme vojne službe u JNA primao plate za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine što ukazuje da je istinit iskaz optuženog Keserović Izeta da on nije bio zaposlen u Štabu teritorijalne odbrane u V. K. u prijeratnom periodu što znači da je neutemeljena izjava svjedoka oštećenog E. K. data na glavnom pretresu i izjava koju je dao prilikom prepoznavanja na osnovu fotodokumentacije u kojim je naveo da je optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu bio zaposlen u štabu teritorijalne odbrane u V. K. i da je komandovao na vježbama rezervnom sastavu vojnih obveznika među kojim se nalazio i E. K. pa je zbog toga neistinit iskaz oštećenog E. K. kad navodi da je on optuženog Keserović Izeta prepoznao po tome

što je on komandovao jedinicama rezervnog sastava u V. K. u prijeratnom periodu te zbog toga sud nije prihvatio iskaz svjedoka oštećenog E. K. na navedene okolnosti jer oštećeni E. K. nije mogao prepoznati optuženog Keserović Izeta kad isti u prijeratnom periodu nije bio zaposlen u Štabu teritorijalne odbrane u V. K. i nije rukovodio rezervnim sastavom vojnih obveznika na vježbama koje su izvođene u V. K. budući da se optuženi u to vrijeme nalazio u službu u JNA u P. što je optuženi potkrijepio i pisanim dokazima – podacima iz rešenja Ministarstva odbrane R S. 1 broj 8277-2 od 25.11.2009. godine i uverenja Ministarstva odbrane R S. 1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate te podacima iz zdravstvenih knjižica optuženog i njegovih sinova K. D. i K. D. 1 iz kojih proizilazi da su oni u prije ratnom periodu koristili zdravstvene usluge Vojne ambulante u P. dok iz potvrde H. 1 pošta i telekomunikacija slijedi da je Keserović Izet svoj telefonski broj u P. odjavio 07.11.1991.godine. Pored navedenog, iz iskaza svjedoka oštećenog E. K. ne proizilazi da je on nekim drugim povodom poznao optuženog Keserović Izeta, da se s njim družio, susretao, s njim radio u nekom privrednom društvu ili na drugi način sa optuženim Keserović Izetom kontaktirao pa se zbog toga iz svih navedenih razloga identitet osobe koja je prema izjavi oštećenog, u inkriminiranom događaju fizički maltretirala oštećenog E. K. i nanosila mu tjelesne povrede, pojavljuje kao odlučna činjenica i bez utvrđenja ove odlučne činjenice ni konkretna krivično pravna stvar se ne može riješiti na pravilan i zakonit način. U vrijeme kad se oštećeni E. K. prema njegovom iskazu nalazio u komandi Drugog bataljona prve brigade APZB osim njega kao osobe koja ga je ispitivala i tukla nalazila se još jedna osoba za koju on navodi da pretpostavlja da je to bio K. 1 kojeg je prepoznao po fotografijama i nije bilo drugih osoba a ista osoba u toku postupka nije identifikovana i saslušana kako bi se provjerilo da li su navodi oštećenog E. K. na okolnosti da je ispitivan i tučen u kritično vrijeme tačni. Optuženi i branilac su osporili iskaz oštećenog E. K. u kojem je on tvrdio da je njega fizički maltretirao optuženi Keserović Izet i da je on optuženog prepoznao. U odbrani optuženog istaknuto da je u štabu teritorijalne odbrane u V. K. u prijeratnom periodu radio K. F. 1 zvani K. a koji je poginuo u toku rata i da je oštećeni optuženog zamijenio sa K. F. 1 koji je bio plavokos, bio šlank i imao zalizanu frizuru te da oštećeni E. K. nikako nije mogao prepoznati optuženog kao izvršioca krivičnog djela jer ga prije prepoznavanja nije mogao nikad vidjeti. Pored navedenog u odbrani optuženog osporen je iskaz svjedoka oštećenog E. K. u kojem navodi da su optuženi zajedno sa izvjesnim oficijom zvani „K. 1“ tukli oštećenog u komandi vojske APZB u kritično vrijeme. Vezano za ispitivanje u komandi AP ZB u Š. svjedok oštećeni E. K. je naveo da je prilikom ispitivanja u komandi vojske APZB Keserović Izet sjedio ispred njega a iza njegovih leđa sjedio crn čovjek koji mu je ličio na „K. 1“ i da drugih osoba u toj prostoriji nije bilo. Napominje da K. 1 nije poznao ali mu je po završetku rata kada je ispitivan od strane policije pokazana K. 1 slika pa misli da je to K. 1. U pogledu takve tvrdnje oštećenog u odbrani optuženog je istaknuto da je izvjesni K. 1 prema izjavama osoba koje su ga poznavale i što je opće poznato na području V. K. bio visoki oficir vojske Savezne Jugoslavije koji je došao u V. K. na ispomoć u toku rata između 5 Korpusa i APZB i bio nadređen svim komandantima u APZB i da je nelogično da optuženi koji je po činu podoficir odnosno niže rangirani oficir kaže tako visokom oficiru koji mu je nadređen „Šta ti čekaš što ga ne tučeš“. Sud prihvata navode odbrane na navedene okolnosti i utvrđuje da je doista nelogično da optuženi koji je po činu podoficir visokom oficiru Vojske savezne Jugoslavije i koji nadzire rad svih komandanata u APZB naredi i kaže šta čekaš što ga ne tučeš pa zbog toga ovaj sud ne prihvata iskaz svjedoka oštećenog E. K. na okolnosti kad isti izjavljuje da je njega zajedno sa optuženim tukao i izvjesni K. 1.

Prilikom ocjene iskaza oštećenog E. K. u dijelu u kojem je naveo da je Keserović Izet u kritično vrijeme izgledao drugačije nego sada, da je bio malo mršaviji a i kosa mu je izgledala drugačije, da je izgledala malo na plavo izvršeno je upoređivanje njegovog iskaza sa podacima iz fotodokumentacije i zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija. Iz zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija broj 06-04/03-1-146/23 proizilazi da je oštećeni

prepoznavanje optuženog vršio na osnovu fotografija koje su mu pripadnici policije pokazali u smislu člana 99. stav 4. ZKP F BiH zbog nemogućnosti neposrednog prepoznavanja zbog proteka vremena od 29 godina računajući od momenta kritičnog događaja imajući u vidu da su kod osumnjičenog Keserović Izeta evidentno nastupile izmjene morfoloških karakteristika na licu pa da korištene fotografije koje su približne vremenu radnji izvršenja i vjernije oslikavaju osumnjičenog Keserović Izeta. Uz to iz zapisnika o prepoznavanju proizilazi da je oštećeni E. K. izjavio da on dobro poznaje optuženog a to poznanstva da potječe iz vremena prije rata kad je isti vodio rezervni sastav JNA i radio u općini V. K. na poslovima teritorijalne odbrane za rezervne sastave. Nadalje je u zapisniku konstatovano da je oštećeni izjavio da je optuženi bio fizički više šlankast, boja kose mu je bila na plavu a kosu je gonio na stranu. Iz zapisnika o prepoznavanju slijedi da je oštećeni E. K. pregledao foto albume evidencionog broja 29/23 odnosno fotografije iz navedenog foto albuma i izjavio da na slici broj 4 prepoznaje Keserović Izeta a da istog prepoznaje po njegovom izgledu lica i načinu na koji se češljao u stranu. Odredbama člana 99. stav 4. ZKP F BiH je propisano: „Ako prepoznavanje nije moguće u skladu sa stavom 3 ovog člana prepoznavanje će se izvršiti na osnovu prepoznavanja fotografija te osobe ili predmeta postavljenim među fotografijama svjedoka nepoznatih osoba ili predmeta iste vrste. U konkretnom slučaju, prema podacima iz fotodokumentacije oštećenom su pokazane fotografije pet lica a fotografija optuženog je bila pod brojem 4. Na glavnom pretresu je oštećeni E. K. izjavio da može prepoznati Keserović Izeta i rukom pokazao na optuženog Keserović Izeta govoreći da je osoba koja je prisutna u sudnici Keserović Izet i da ga „Malo prepoznaje“. Uz to je izjavio da ga je odmah kad su pripadnici policije doveli u Š. lako prepoznao zbog toga što je bio ista faca ali sad se skroz promijenio. Prema podacima iz zapisnika o prepoznavanju na osnovu fotografija broj 05-04/03-1-146/23 od 22.02.2023. godine zajedno sa prilogom foto album broj 29/23 od 20.02.2023. godine sačinjen u sektoru kriminalističke policije Odsjek za ratni zločin proizilazi da je prepoznavanje izvršeno 22.02.2023. godine a glavni pretres na kojem je oštećeni E. K. dao svoj iskaz je održan 17.11.2023. godine. Znači, oštećeni je na glavnom pretresu izjavio da optuženog „Malo prepoznaje“ a uz to je pokazao rukom na optuženog Keserović Izeta govoreći da je on osoba koja ga je fizički maltretirala. Ovaj sud cijeni da je iskaz oštećenog u suprotnosti sam sa sobom u pogledu iskaza datog na glavnom pretresu i njegovog izjašnjenja prilikom prepoznavanja 22.02.2023. godine. Okolnost da je oštećeni na glavnom pretresu pokazao rukom na optuženog govoreći da je on osoba koja ga je maltretirala sama po sebi nije dovoljan dokaz da bi se moglo nesumnjivo prihvatiti da je optuženi osoba koja je oštećenog maltretirala jer je oštećeni prilikom otvaranja zasjedanja bio prisutan kad je predsjednik vijeća konstatirano koje su osobe prisutne pa je između ostalog na zapisnik konstatovano da je prisutan i optuženi Keserović Izet koji se izjasnio da je on ta osoba a u ovom predmetu je on jedino optužena osoba. Nadalje oštećeni je na glavnom pretresu izjavio da optuženog „malo prepoznaje“ što znači da nije potpuno siguran da je to optuženi a pokazao je rukom na optuženog što je, kako je već navedeno prilikom konstatacije koje su osobe prisutne vidio da se optuženi izjasnio da je on Keserović Izet a pored optuženog nije bilo drugih optuženih osoba. Upoređujući iskaz oštećenog dat na glavnom pretresu sa konstatacijom na zapisnik o prepoznavanju i fotodokumentaciji uz fotografiju broj 4 proizilazi da se izjava oštećenog data na glavnom pretresu ne slaže u potpunosti sa konstatacijama na zapisniku o prepoznavanju na osnovu fotografija i konstataciju iz fotodokumentacije uz fotografiju broj 4. Kao što je već navedeno oštećeni je na glavnom pretresu izjavio da je optuženi bio malo mršaviji a i kosa mu je izgledala drugačije, da je izgledala malo na plavo. Na pitanje predsjednika vijeća da pobliže objasni kako je izgledao optuženi u kritično vrijeme svjedok oštećeni E. K. je izjavio kosa od optuženog nije izgledala kao sada i da je tad bila „kao malo lipo na žuta a sada je pobijelio skroz“. Sud je konstatovao na glavnom pretresu da je kosa optuženog sijeda. Na pitanje predsjednika vijeća u pogledu konstitucije optuženog kako je izgledao, oštećeni je izjavio da je tada bio mršaviji i da je bio šlankast a da je ključno to da ga je prepoznao na fotografijama zbog toga što ga je upoznao u rezervi kad je obučavao rezervni sastav teritorijalne odbrane. Iz zapisnika

o prepoznavanju na osnovu fotografija proizilazi da je na tom zapisniku konstatovano da je oštećeni E. K. pregledao foto albume evidencionog broja 29/23 odnosno fotografije iz navedenog foto albuma i izjavio da na slici broj 4 prepoznaje Keserović Izeta a da istog prepoznaje po njegovom izgledu lica i način na koji se češljao kosu u stranu. Iz kontatacije na fotodokumentaciji sačinjene prilikom prepoznavanja broj 29/23 od 22.02.2023 godine slijedi da je oštećeni optuženog na fotografiji broj 4 prepoznao po njegovom izgledu i frizuri. Znači, oštećeni E. K. prilikom prepoznavanja na osnovu fotografija, je prema konstataciji u istom izjavio da je optuženog prepoznao po njegovom izgledu i frizuri ali tada nije opisao detaljnije kao na glavnom pretresu da je u kritično vrijeme optuženi bio malo mršaviji i da je njegova kosa izgledala malo na plavo, bila „kao malo lipo na žuta a sada je pobijelio skroz“. Sud je konstatovao na glavnom pretresu da je kosa optuženog sijeda. Dakle, optuženi prilikom prepoznavanja nije navodio boju kose optuženog a sada navodi da je njegova kosa na plavo i na žuto. Iz fotodokumentacije o izvršenom prepoznavanju je vidljivo da je kosa optuženog na fotografiji broj 4 crna a nije na plavo niti na žuto pa je zbog toga dvojben iskaz oštećenog E. K. u pogledu prepoznavanja optuženog i po ocjeni suda nije uvjerljiv. U pogledu izvršenog prepoznavanja i iskaza oštećenog E. K. odlučno je to da je oštećeni u svom iskazu naveo da je tada osumnjičenog Keserović Izeta prepoznao kao osobu koja ga je fizički maltretirala u komandi APZB u naselju Š. jer ga je ranije prije rata upoznao za vrijeme održavanja vježbi rezervnog sastava teritorijalne odbrane navodeći da je Keserović Izet kao oficir komandovao jedinicama rezervnog sastava na području V. K. u kojim vježbama je učestvovao i oštećeni E. K.. Međutim, suprotno iskazu oštećenog iz iskaza optuženog Keserović Izeta i svjedoka K. R. i K. S., koje sud prihvata, proizilazi da je optuženi u periodu od 1984. do 1991. godine nalazio se u sastavu JNA u P.. Ovi iskazi su potkrijepljeni i podacima i uverenja ministarstva odbrane R. S. 1 iz kojih proizilazi da je optuženi Keserović Izet doista u toku profesionalne službe službovao u garnizonima JNA i ostvario penzijski staž u P. u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. 1 službovao u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine i potkrijepljen podacima iz uverenja Ministarstva odbrane R S. 1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate Keserović Izeta za vrijeme vojne službe u JNA za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine pa zbog svih navedenih okolnosti sud nije mogao iskaz oštećenog E. K. u kojem navodi da je Keserović Izeta prepoznao kao osobu koja ga je fizički maltretirala, prihvatiti kao uvjerljiv. Iz fotodokumentacije broj 27/23 na fotografijama od 1 do 38 i crtežu lica mjesta broj 27/23 sačinjeni 16.02.2023. godine proizilazi da se u fotodokumentaciji nalaze fotografije iz kojih je vidljivo E. K. pokazuje zgradu i prostorije u kojim je vršeno njegovo ispitivanje a koje prostorije su prikazane i u crtežu lica mjesta. U legendi fotodokumentacije je opisan širi prikaz lica mjesta u naselju Š. V. K. sa prikazom stambene zgrade i prostorija matičnog ureda i mjesne zajednice Š. u kojoj je u ratnom periodu bila smještena komanda NO APZB po kazivanju svjedoka E. K.. Iz fotografija od broja 15 do 38 je vidljivo da E. K. pokazuje rukom smjer njegovog kretanja prema navedenoj zgradi u kritično vrijeme u koju je doveden na ispitivanje, pokazuje ulaz u zgradu, pokazuje prostoriju na spratu gdje je izvršeno predmetno krivično djelo i pokazuje prostoriju u prizemlju u koju je smješten nakon ispitivanja i tuče. U odbrani optuženog nije osporeno da je oštećeni eventualno doveden u navedenu zgradu, da je ispitivan i fizički maltretiran ali ne od strane optuženog i da van razumne sumnje nije dokazano da je optuženi vršio maltretiranje oštećenog te da je moguće da je to izvršila neka druga osoba koju je oštećeni zamjenio sa optuženim pa zbog toga podaci iz fotodokumentacije i crtež lica mjesta zgrade koju je pokazivao oštećeni kao mjesto izvršenja predmetnih radnji sami po sebi, kod stanja stvari da nije van razumne sumnje utvrđen identitet osobe koja je vršila fizičko maltretiranje oštećenog nisu dovoljni da bi na osnovu istih ovaj sud utvrdio krivnju optuženog Keserović Izeta. U pogledu pokazivanja prostorija od strane oštećenog u kojim je vršeno njegovo ispitivanje ovaj sud zaključuje da je moguće da je oštećeni ispitivan i fizički maltretiran u navedenim prostorijama ali je dvojbeno koja ga je osoba fizički maltretirala u tim prostorijama.

Na prijedlog tužilaštva pored saslušanja oštećenog E. K. saslušani su svjedoci E. J. supruga oštećenog i svjedok K. Š. na čijim iskazima kantonalna tužiteljica gradi tezu da su oni vidjeli da je E. K. imao vidne povrede koje mu je nanio optuženi Keserović Izet u kritičnom događaju. Kada su u pitanju tjelesne povrede za koje oštećeni E. K. navodi da ih je zadobio u inkriminiranom događaju iz iskaza oštećenog E. K. na kojem tužilac faktički temelji optužnicu proizilazi da je on tokom rata bio angažovan u civilnoj zaštiti, da je njegovo selo bilo pod kontrolom snaga V Korpusa Armije R BiH, da su pred kraj druge autonomije krajem jula 1995. godine snage vojske NO AP ZB zauzelo njegovo selo, da je on od strane Š. Z. i još jednog vojnika AP ZB priveden na ispitivanje u zgradu mjesne zajednice Š. gdje se nalaze i stanovi nastavnika zaposlenih u Osnovnoj školi, da su ga ispitivala dva oficira, da je on poznao optuženog Keserović Izeta, da je nakon ispitivanja Izet uzeo palicu, rekao mu da skupi noge a potom ga palicom udario po preponama rekavši pritom drugom oficiru „a šta ti čekaš“, da ga je taj oficir palicom udario po leđima i ramenima, da je on pokušao rukama zaštititi noge i prepone, da je tad zadobio udarac od Izeta u prst ruke koji je slomljen i koji je jedva ustabilio, da mu je ruka bila sva natečena, da od zadobivenih udaraca i povreda nije mogao hodati, da je drugi dan sproveden u hale u naselju D. gdje je zatvoren proveo 12 do 15 dana. Međutim, pored iskaza oštećenog E. K., Kantonalno tužilaštvo nije ponudilo niti je na glavnom pretresu izvelo niti jedan neposredni dokaz (iskaz svjedoka očevidca) ili posredni objektivni dokaz koji bi van razumne sumnje ukazivao na to da je oštećeni teško fizički i psihički zlostavljan od strane optuženog Keserović Izeta i NN saizvršioca, da je teško pretučen palicama, te da se radnje osumnjičenog i NN saizvršioca mogu podvesti pod definiciju pojma „nečovječno postupanje“. Tu se prije svega misli na iskaze svjedoka koji imaju neposredna saznanja vezana za fizičko zlostavljanje E. K. u zgradi mjesne zajednice Š., povredama koje je oštećeni tom prilikom zadobio, njegovom fizičkom izgledu i zdravstvenom stanju nakon što je sproveden u hale D., posljedicama koje je trpio a i dalje trpi od tog zlostavljanja, što bi se podkrepilo medicinskom dokumentacijom i nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke. Nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke nije potvrđena niti vjerodostojnost iskaza oštećenog E. K. u dijelu u kojem navodi da mu je od udaraca slomljen prst, da je odmah ostao visiti. Kantonalno tužilaštvo je izvelo dokaz saslušanjem svjedoka E. J. supruge oštećenog E. K. na kojem iskazu gradi tezu da je E. J. potvrdila iskaz oštećenog na okolnosti da je on u kritičnom događaju zadobio tjelesne povrede navedene u optužnici. Svjedok E. J., supruga oštećenog E. K. je u svom iskazu navela da je sa oštećenim E. K. zasnovala bračnu zajednicu krajem septembra 1995. godine i da je tada primijetila da je E. K. od zadobivenih povreda bio modar po leđima, ramenima, koljenima i po rukama, zglobovima i nadlakticama. Navodi da joj je E. K. rekao da ga je Š. Z. odveo do Š. i predao ga Izetu Keseroviću. Iskazuje da joj je E. K. rekao da mu je naređeno da sjedne na stolicu i skupi noge, ruke stavi na stolicu i da ga je tada palicom udario Izet Keserović po nogama, po koljenima i da je sa Izetom u kancelariji bila još jedna osoba kojoj je Izet rekao: „Šta ti čekaš“ i da ga je taj čovjek udario palicom po ramenima i leđima. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka izjavila je da joj je i K. Š. govorio da je E. K. vidio u sabirnom centru u D. kako leži, da je bolestan, crn i satran. Sud nije mogao prihvatiti iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. u kojim navode da je Š. Z. sa još jednim vojnikom AP ZB oštećenog E. K. doveo u komandu vojske AP ZB u Š. i da je optuženi Keserović Izet prilikom ispitivanja oštećenog E. K. u komandi AP ZB u Š. fizički maltretirao E. K. i nanio mu vidne tjelesne povrede koje povrede je vidio K. Š. s obzirom da su njihovi iskazi na ove okolnosti u suprotnosti sa iskazom optuženog Keserović Izeta i iskazima svjedoka Š. Z. i K. Š.. Optuženi Keserović Izet u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka je naveo da on E. K. nikada u životu nije vidio i da su netačni navodi istog da ga je on u komandi vojske AP ZB u Š. fizički maltretirao i nanio mu tjelesne povrede i narušio njegovo zdravlje te da su netačni navodi E. K. kad tvrdi da je optuženi prije rata radio u štabu teritorijalne odbrane u V. K. i da je komandovao rezervnim sastavom na vježbama koje su izvođene na području Općine V. K.. Suprotno iskazima svjedoka oštećenog E. K. i E. J. svjedok K. Š., čiji iskaz sud prihvata objektivnim jer isti nema razloga da neistinito svjedoči, je u

svom iskazu naveo da je on bio zatvoren u sabirnom centru D. vlasništvo Agrokomerca pod kontrolom AP ZB i da je u tom sabirnom centru vidio E. K. koji je također bio zatvoren. Svjedok K. Š. je naveo da je on u sabirnom centru D. kratko razgovarao sa E. K. na način da ga je E. K. pitao: „Jesi li ti to K. Š.“, a on je rekao „Jesam“ i to je bilo sve. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka kako je izgledao E. K. kada ga je vidio u sabirnom centru D. svjedok K. Š. je odgovorio da ne zna kako je E. K. izgledao jer ga nije razgledao. Znači, da svjedok K. Š. nema saznanja o tome da li je E. K. prije dovođenja u sabirni centar D. bio pretučen i ko bi ga pretukao te ne potvrđuje iskaze oštećenog E. K. i E. J. koji su izjavili da je K. Š. vidio da je E. K. sav crn i satran jer iz iskaza ovog svjedoka ne proizilazi da je njemu E. K. u sabirnom centru D. uopće govorio da je pretučen i ne proizilazi da mu je E. K. pokazivao bilo kakve povrede na svom tijelu pa slijedi da svjedok K. Š. nije vidio nikakve povrede na tijelu E. K. jer ga nije razgledao. Da je E. K. imao povrede na vidnim dijelovima tijela, licu i na rukama budući da je E. K. izjavio da je imao povrede po cijelom tijelu i da mu je optuženi nanio povredu na prstu ruke koji je jedva ustabilio te da mu je ruka bila natečena, bilo bi za očekivati da svjedok K. Š. vidi povredu na prstu ruke oštećenog, međutim svjedok K. Š. nije izjavio da je E. K. imao bilo kakve povrede a oštećeni E. K. i E. J. su u svojim iskazima suprotno naveli da je K. Š. vidio povrede na tijelu E. K. dok su se on i E. K. nalazili u sabirnom centru D. pa sud nije mogao prihvatiti iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. na navedene okolnosti jer su u suprotnosti sa iskazom svjedoka K. Š.. Uz to, svjedoci oštećeni E. K. i E. J. su izjavili da je Š. Z. zajedno sa još jednim pripadnikom AP ZB, E. K. sproveo iz naselja Š. u komandu 2. bataljona AP ZB u Š. i predao ga optuženom Keserović Izetu. Suprotno ovakvim iskazima svjedoka E. K. i E. J., svjedok Š. Z. je izjavio da je u julu mjesecu 1995. godine kao vojnik AP ZB bio raspoređen na P. B. i kad su uzeti Š. otišli su u D. L. u selo A. 2 pitao je svog komandira čete M. K. 1 da se ode istuširati i da se vrati ponovo kasnije u toku noći te da je E. K. vidio po povratku iz sela A. 2 u blizini svoje kuće sa dvojicom naoružanih vojnika AP ZB koji ga vode, ušao je u svoju kuću a oni vojnici su odveli E. K. koji je bio u civilnoj uniformi iz Š. 1 prema Š. ali ne zna u kojem pravcu dalje. Naveo je da ne poznaje optuženog Izeta Keserovića i da ga prvi put vidi. Svjedok Š. Z. je na glavnom pretresu više puta ponovio da on nije priveo E. K. u komandu Drugog bataljona vojske AP ZB u Š. što znači da su iskazi svjedoka oštećenog E. K. i E. J. kad isti u svojim iskazima tvrde da je Š. Z., E. K. priveo u komandu vojske AP ZB u Š. i predao optuženom Keserović Izetu u suprotnosti sa iskazom svjedoka Š. Z. koji sud prihvata objektivnim a uz to iskazi svjedoka oštećenog E. K. i E. J. nemaju uporišta ni u drugim provedenim dokazima. Saslušanje svjedoka Š. Z. i K. Š. predložilo je Kantonalno tužilaštvo a svjedok Š. Z. svojim iskazom nije potvrdio činjenične navode optužnice i iskaz svjedoka oštećenog E. K. na okolnosti da je Š. Z. oštećenog sproveo iz naselja Š. i predao u komandi drugog bataljona Keserović Izetu a isto tako svjedok K. Š. nije potvrdio iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. na okolnosti kad navode da je K. Š. u zatvoru D. vidio da je E. K. pretučen i da je „sav crn i satran“ što znači da su i svjedoci Kantonalnog tužilaštva narušili tezu optužbe u pogledu inkriminiranog događaja. Svjedoci oštećeni E. K. i E. J. su izjavili da se komanda drugog bataljona prve brigade NO APZB u inkriminiranom vremenu nalazila u Š. a saslušani svjedoci P. R. koji je bio komandant za logistiku u drugom bataljonu i L. H. koji je bio angažovan u sanitetu drugog bataljona su izjavili da se komanda Drugog bataljona 1. Brigade u julu mjesecu 1995. godine nalazila u naselju Z. 1 a kasnije nalazila u jednoj kući kod Doma u M. K. što ukazuje da su iskazi svjedoka oštećenog E. K. i E. J. u suprotnosti sa iskazima svjedoka P. R. i L. H. na navedene okolnosti. Svjedok S. H. je u svom iskazu naveo da se komanda drugog bataljona prve brigade nalazila prvo u mjestu Z. 1 općina V. K. a zadnje vrijeme je bila u M. K. u kući Š. H. sa lijeve strane puta gledano iz V. K. prema B. 1 što ukazuje da su iskazi svjedoka P. R., L. H. i S. H. na okolnosti gdje se nalazila komanda drugog bataljona u kojem je komandant bio optuženi Keserović Izet u kritičnom periodu saglasni i da su ovi svjedoci saglasno izjavili da se komanda drugog bataljona u julu mjesecu 95. godine nalazila najprije u naselju Z. 1 a nakon toga u kući Š. H. kod Doma u M. K.. Svjedok S. H. je u svom iskazu istaknuo da se njihova brigada nikada nije nalazila u naselju Š. i da su tamo bile

druge jedinice tako da oni uopće nisu prelazili cestu. Po ocjeni suda svjedoci P. R., L. H. kao pripadnici drugog bataljona navedene brigade i S. H. koji je bio komandir čete su morali znati gdje se nalazila komanda navedenog bataljona pa sud njihove iskaze cijeni istinitim.

Nadalje svjedok E. J. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu navela da je nakon što je stupila u bračnu zajednicu sa oštećenim E. K. u septembru mjesecu 1995. godine tada primijetila da je E. K. od zadobivenih povreda bio modar po leđima, ramenima, koljenima i po rukama, zglobovima i nadlakticama i da je E. K. Š. Z. odveo do Š. i predao ga Izetu Keseroviću a ovo joj je poznato jer joj je to njen suprug E. K. rekao. Iskazuje da joj je E. K. rekao da mu je naređeno da sjedne na stolicu i skupi noge, ruke stavi na stolicu i da ga je tada palicom udarao Izet Keserović po nogama, po koljenima i da je sa Izetom u kancelariji bila još jedna osoba kojoj je Izet rekao: „Šta ti čekaš“ i da ga je taj čovjek udarao palicom po ramenima i leđima. Sud nije prihvatio iskaz svjedoka E. J. na okolnosti da je Š. Z. E. K. doveo u komandu u Š. i predao Keserović Izetu s obzirom da je njen iskaz u ovom dijelu oboren iskazom svjedoka Š. Z. koji je izjavio da on nije doveo E. K. iz naselja Š. i predao optuženom Keserović Izetu u komandi drugog bataljona a tužilaštvo nije ponudilo neki drugi dokaz kojim bi oborilo iskaz svjedoka Š. Z..

Nadalje, svjedok L. H., koji je u svojstvu medicinskog tehničara bio angažovan u sanitetu u komandi drugog bataljona vojske Autonomne pokrajine Zapadna Bosna i bio podređen optuženom Keserović Izetu je na glavnom pretresu izjavio da mu je bio pretpostavljeni stariješina i da je u slučaju zarobljavanja ili privođenja nekih osoba Keserović Izet govorio da je sanitet dužan primiti svakog ranjenika bez obzira da li je pripadnik 5. Korpusa, odvesti ga brigadnom sanitetu ili ga odmah odvesti u Dom zdravlja V. K. a nakon ukazivanja medicinske pomoći odvesti ga obavještajcu i da je imao primjer da je pripadnika 5. Korpusa po nalogu optuženog odvezao i predao ga u Dom zdravlja i rekao da on odgovara za ranjenika. Naveo je da nije čuo da je bilo slučajeva da je optuženi Keserović Izet nekoj od privedenih ili zarobljenih osoba naudio nego da se ponašao profesionalno i da je bilo slučajeva da kad neka osoba koja je privedena ima zdravstvenih problema da je optuženi naredio da tu osobu u ambulantnim kolima odvezu u hitnu službu Doma zdravlja V. K. i da je on to učinio te da je nakon toga po naredbi optuženog išao i kući od bolesne osobe i davao joj injekcije. Pored navedenog iz podataka kaznene evidencije PS V. K. broj 05-04/10-1-1-03-2-79/21 od 18.02.2021.godine za optuženog Keserović Izeta se utvrđuje da isti do sada nije osuđivan.

Iz iskaza svjedoka E. J. proizilazi da je ona bračnu zajednicu sa oštećenim E. K. zasnovala krajem septembra 1995. godine a prema iskazu oštećenog E. K. kritični događaj se desio krajem jula 1995. godine što ukazuje da je njihov brak sklopljen dva mjeseca nakon kritičnog događaja pa je po ocjeni ovog suda nelogično da svjedok E. J. na tijelu oštećenog E. K. uoči da je isti „crn i satran“ jer nije za očekivati da krvni podljevi ostanu i budu vidljivi i nakon 2 mjeseca od kritičnog događaja pa sud ovakav iskaz svjedoka E. J. nije mogao prihvatiti. Cijeneći iskaz svjedoka E. J. ovaj sud je utvrdio da je svjedok E. J. svjedočila isključivo o onome što joj je njen suprug E. K. govorio vezano za kritični događaj tako da je njen iskaz izveden iz iskaza oštećenog E. K. koji je njen suprug i ista je u svom iskazu faktički u toku postupka prepričala šta joj je E. K. rekao a ona nema nikakvih neposrednih saznanja o kritičnom događaju a uz to njen iskaz u dijelu u kojem je navela da je Š. Z. sproveo optuženog u komandu Drugog bataljona u Š. je oboren iskazom svjedoka Š. Z. a drugi dio iskaza u kojem je navela da je K. Š. u sabirnom centru D. vidio da E. K. ima vidne tjelesne povrede i da je sav satran, oboren je iskazom svjedoka K. Š. koji je izjavio da on nije razgledao E. K. dok se nalazio u sabirnom centru D. i da iz njegovog iskaza proizilazi da on ne zna da li je oštećeni imao vidljive tjelesne povrede. Međutim, da je oštećeni doista imao vidljive tjelesne povrede po dijelovima tijela koji su vidljivi na licu i rukama to bi ovaj svjedok zapazio i svoje zapažanje prilikom svjedočenja saopštio. Uz to iz zapisnika sa iskazom svjedoka E. J. dat u

prethodnom postupku, koji joj je od strane branioca optuženog predložen na glavnom pretresu, proizilazi da je ista u prethodnom postupku izjavila da je njen suprug E. K. bio zatvoren u zatvoru u N. a na glavnom pretresu je izjavila da je on bio zatvoren u sabirnom centru D. što je očigledna suprotnost u njenim iskazima na iste okolnosti. Cijeneći navedene okolnosti sud nije mogao prihvatiti iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. kad navode da je upravo optuženi fizički maltretirao oštećenog E. K. i nanio mu tjelesne povrede budući da su njihovi iskazi na iste okolnosti u suprotnosti sa iskazima svjedoka Š. Z. i K. Š. u pogledu odlučnih činjenica.

Pored navedenog oštećeni E. K. ne posjeduje nikakvu medicinsku dokumentaciju iz koje bi proizilazilo da je on doista zadobio tjelesne povrede u kritičnom događaju pa po ocjeni ovog suda provedenim dokazima od strane Kantonalnog tužilaštva nije van razumne sumnje dokazano ni da je oštećeni zadobio tjelesne povrede zbog kojih bi trpio snažene tjelesne i duševne bolove a što bi rezultiralo narušavanjem njegovog zdravlja a koje bi se po njihovoj težini mogle podvesti pod definiciju nečovječnog postupanja. Oštećeni E. K. i svjedok E. J. su izjavili da oštećeni zbog zadobivenih povreda ne može obavljati fizičke radove izuzev što može raditi kratko vrijeme sat ili dva u toku dana pa da je zbog toga pretrpio štetu jer nije mogao zasnovati radni odnos i privređivati nakon kritičnog događaja. Suprotno njihovim iskazima svjedok Š. R. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je E. K. njegov komšija i da je sa istim u dobrim odnosima, da je on mutavelija u džematu Š. – V. K. i da vodi operativu za taj džemat te da je E. K. duže vrijeme angažovan da uz novčanu naknadu kosi travu u mezarlicama koji su u dvije parcele, od kojih je jedna 5 – 6 dunuma a druga oko 3 dunuma što znači ukupne površine oko 10 dunuma zemlje a pripadaju džematu Š. V. K. i da te radove svjedok Š. R. kao mutavelija kontroliše i odobrava isplatu naknade za košenje. Iskazuje da je u toku 2014. i 2015. godine vršeno renoviranje džematske kuće i da je E. K. radio na izvođenju građevinskih radova na toj džematskoj kući u Š. Općina V. K.. Znači, iz iskaza svjedoka Š. R. proizilazi da je E. K. već duže vrijeme angažovan da kosi travu za džemat Š. i da godišnje pokosi oko 60 dunuma livade. Uz to slijedi da je E. K. nakon kritičnog događaja u toku 2014. i 2015. godine izvodio građevinske radove i renovirao džematsku kuću u naselju Š. što dovodi u pitanje istinitost njegovog iskaza kad navodi da je on nesposoban za rad zbog toga što je pretučen u inkriminiranom događaju.

U odbrani optuženog je na glavnom pretresu u ponovnom suđenju istaknuto da je u činjeničnom opisu krivičnog djela u optužnici navedeno da se kritični događaj desio krajem mjeseca jula 1995. godine a da je prema stanju stvari opšte poznato da su pripadnici 5 Korpusa početkom augusta 4 ili 5. augusta 1995. godine oslobodili V. K. i na istom području uspostavili vlast R. BiH a pripadnici APZB su pobjegli na područje R. H. 1. Znači, samo nekoliko dana nakon navodnog kritičnog događaja pa je oštećeni ukoliko je doista zadobio tjelesne povrede koje navodi imao mogućnost da se odmah početkom augusta, kad je oslobođena V. K. i kad je uspostavljena vlast R. BiH, na području V. K., obrati Domu zdravlja V. K. da mu se ukaže ljekarska pomoć i evidentiraju navedene povrede ukoliko je doista bio teško tjelesno povrijeđen, međutim oštećeni to nije učinio. Sud cijeni da su navodi odbrane na navedene okolnosti logični i prihvatljivi jer da je oštećeni doista zadobio tjelesne povrede od udaraca palicom po preponama, leđima i ramenima, da mu je optuženi zadao udarac u prst ruke koji je slomljen i koji je jedva ustabilio, bilo bi logično za očekivati da se oštećeni, ako već to nije mogao učiniti u vrijeme dok je bio zatvoren u sabirnom centru, odmah nakon oslobađanja V. K. a to je bilo početkom augusta 1995. godine javi u Dom zdravlja V. K. i traži pružanje liječničke usluge i evidentira eventualno zadobivene povrede što oštećeni nije učinio. Ukoliko je oštećeni doista imao slomljen prst koji je kako kaže jedva ustabilio takva povreda bi ako je zaista nanesena krajem jula 1995. godine još bila vidljiva početkom augusta 04. ili 05. augusta 1995. godine a u svakom slučaju bi prelom prsta zahtijevao namještanje od strane stručne osobe.

Optuženom Keserović Izetu stavlja se na teret da su zajedno sa NN licem kao saizvršilac počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona. Odredbama člana 22. preuzetog KZ SFRJ je propisano da saizvršilaštvo postoji ako više lica učestvovanjem u radnji izvršenja ili na drugi način zajednički učine krivično djelo. Znači, saizvršilaštvo postoji kada dva ili više lica zajedničkom djelatnošću izvrše krivično djelo. Uz to za postojanje saizvršilaštva potrebno je da su ispunjena dva uslova: prvi da su sva lica učestvovala u izvršenju krivičnog djela odnosno da su na neki način učestvovali u izvršenju krivičnog djela a drugi uslov za postojanje saizvršilaštva je da kod svih saizvršilaca postoji svijest o zajedničkoj saradnji i da svi učesnici u izvršenju jednog djela treba da budu svjesni da to djelo ostvaruju zajedničkom akcijom odnosno saradnjom to je subjektivni uslov. Nadalje da bi moglo da dođe do primjene odredbe iz člana 22. KZ SFRJ sud mora tačno da utvrdi u čemu se sastoji radnja izvršenja krivičnog djela u odnosu na svakog učesnika odnosno da utvrdi u čemu se sastoji zajedničko učestvovanje svakog učesnika u izvršenju krivičnog djela a ukoliko to ne učini navedena odredba se ne može primjeniti. Po ocjeni ovog suda za pojam saizvršilaštva kod nanošenja tako teških tjelesnih povreda koje imaju obilježja krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva prilikom izvršenja krivičnog tog djela ne mora da postoji ista jačina doprinosa saizvršilaca u nanošenju tjelesnih povreda jer se kao saizvršilaštvo kod takvog krivičnog djela mora prihvatiti svaki aktivni doprinos pojedinih saizvršilaca u nanošenju tih tjelesnih povreda oštećenom. Nadalje, svijest o zajedničkoj saradnji je subjektivni elemenat odnosno uslov za postojanje saizvršilaštva koji mora biti nesumnjivo utvrđen da bi se dokazalo da je riječ o saizvršilaštvu a uz to mora postojati i svijest o zajedničkoj saradnji na ostvarenju bića istog krivičnog djela što daje osnova za zaključak da saizvršioci to djelo hoće kao zajedničko a samim tim i svako od njih kao svoje djelo i tek tada bi isti bili krivično odgovorni za nastupjelu posljedicu proisteklu iz takvog krivičnog djela.

Sud je prihvatio navode odbrane optuženog Keserović Izeta iznijete na glavnom pretresu u završnoj riječi da Kantonalno tužilaštvo provedenim dokazima nije dokazalo da je optuženi Keserović Izet zajedno sa izvjesnim NN licem za koje je oštećeni naveo da je to bio izvjesni K. 1 počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona i to prvo da nije dokazano da je optuženi Keserović Izet sam a niti zajedno sa izvjesnim NN licem za kojeg oštećeni tvrdi da je to bio K. 1 počinili krivično djelo za koje se tereti optuženi Keserović Izet i izvjesno NN lice. Kao što je prethodno navedeno u odbrani optuženog na glavnom pretresu i završnoj riječi osporen je iskaz svjedoka oštećenog E. K. u kojem navodi da je optuženi zajedno sa izvjesnim oficirima zvani „K. 1“ tukli oštećenog u komandi vojske APZB u kritično vrijeme. U pogledu takve tvrdnje oštećenog u odbrani optuženog je istaknuto da je izvjesni K. 1 prema izjavama osoba koje su ga poznavale bio visoki oficir vojske Savezne Jugoslavije koji je došao u V. K. na ispomoć u toku rata između 5 Korpusa i APZB i bio nadređen svim komandantima u APZB i da je nelogično da optuženi koji je po činu podoficir odnosno niže rangirani oficir kaže tako visokom oficiru koji mu je nadređen „Šta ti čekaš što ga ne tučeš“. Sud je prihvatio navode odbrane na navedene okolnosti i utvrdio da je doista nelogično da optuženi koji je po činu podoficir visokom oficiru Vojske savezne Jugoslavije i koji nadzire postupanje svih komandanata u APZB naredi i kaže šta čekaš što ga ne tučeš pa zbog toga ovaj sud nije prihvatio iskaz svjedoka oštećenog E. K. na okolnosti kad isti izjavljuje da je njega zajedno sa optuženim tukao i izvjesni K. 1. Znači, provedenim dokazima van razumne sumnje nije dokazano ni da je izvjesno NN lice za koje oštećeni tvrdi da je to bio K. 1 zajedno sa optuženim fizički maltretirao oštećenog E. K. i nanosilo mu tjelesne povrede koje bi imale obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva i nije dokazano van razumne sumnje da bi kod njih obadvojice, zajedno kao saizvršilaca, postojala svijest o zajedničkoj saradnji da vrše krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona, kao saizvršioci. Ovaj sud utvrđuje da Kantonalno tužilaštvo nije ponudilo nijedan

dokaz iz kojeg bi proizilazilo da je optuženi Keserović Izet zajedno sa izvjesnim NN licem dogovorio da zajedno izvrše predmetno krivično djelo kao saizvršioci a ne postoje ni dokazi iz kojih bi se posredno mogao izvesti zaključak da su optuženi Keserović Izet zajedno sa izvjesnim NN licem, svjesno postupali kao saizvršioci u izvršenju krivičnog djela za koje se terete. Krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona može se izvršiti samo sa umišljajem. Ovaj sud cijeni da Kantonalno tužilaštvo provedenim dokazima, van razumne sumnje nije dokazalo da je optuženi Keserović Izet zajedno sa izvjesnim NN licem, postupao sa umišljajem i da su prilikom ispitivanja oštećenog E. K. udarali zajedno drvenom palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima pri čemu bi oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što bi rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja takvog stepena da bi te radnje sadržavale potrebna obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva za koji se optuženi tereti.

Konačno, ovaj sud zaključuje da dokazi sadržani u spisu predmeta ostavljaju sumnju u pogledu identiteta osobe koja je u inkriminiranom događaju fizički maltretirala oštećenog E. K. i ostavljaju sumnju u pogledu tjelesnih povreda za koje oštećeni E. K. navodi da ih je zadobio u inkriminiranom događaju jer Kantonalno tužilaštvo nije ponudilo niti na glavnom pretresu izvelo dokaze iz kojih bi van razumne sumnje proizilazilo da je oštećeni doista zadobio tjelesne povrede od kojih bi trpio snažne tjelesne i duševne bolove koji bi rezultirali teškim narušavanjem njegovog zdravlja i nanošenja velikih fizičkih i psihičkih patnji a mogli se podvesti pod definiciju nečovječnog postupanja. Bez pravilnog utvrđenja ovih odlučnih činjenica ni konkretna krivično pravna stvar se ne može riješiti na pravilan i zakonit način. Nijedan od saslušanih svjedoka nije potvrdio iskaz oštećenog E. K. u pogledu inkriminiranog događaja da je upravo optuženi Keserović Izet fizički maltretirao oštećenog E. K. izuzev svjedoka E. J. koja je prepričala ono šta joj je njen suprug E. K. govorio a njihovi iskazi nisu potkrijepljeni drugim dokazima tako da se optužba zasniva faktički samo na iskazu E. K. koji u pogledu odlučnih činjenica nije potkrijepljen nijednim drugim dokazom a niti E. K. ima bilo kakve dokaze da je zadobio tjelesne povrede u inkriminiranom događaju. Svjedoci oštećeni E. K. i E. J. su bračni partneri pa sud cijeni da njihovi iskazi mogu biti upravljani na to da oštećeni E. K. uspije u ovom krivično pravnom sporu.

Sud cijeni da je na ovu procesnu situaciju potrebno primijeniti pravilo *in dubio pro reo* u kojoj je propisano da se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom ne utvrdi njegova krivnja. Kod dosljedne primjene predmetnog pravila sud će u slučaju sumnje u postojanje neke pravno relevantne, odnosno odlučne činjenice, presudom stvar riješiti na način koji je povoljniji za optuženog što znači da se navedene okolnosti moraju odraziti u korist optuženog. Zbog toga je činjenice koje su *in peius* za optuženog nužno dokazati da postoje, dok se one koje su *in favorem* dokazanim uzimaju i onda ako je njihovo postojanje vjerovatno. U konkretnom slučaju je ostala sumnja u pogledu identiteta osobe koja je kritične prilike poduzela radnje iz optužnice i ostala sumnja u pogledu tjelesnih povreda za koje je oštećeni naveo da ih je zadobio u inkriminiranom događaju a koje bi imale obilježja krivičnog djela ratnog zločina. Ovo jesu odlučne činjenice, pa je optuženi Keserović Izet zbog sumnje u njihovo postojanje, primjenom odredbe člana 299. tačka c) ZKP F BiH oslobođen od optužbe.

Nadalje, ovaj sud također nalazi da u radnjama koje su optuženom predmetnim optužnim aktom stavljene na teret nisu sadržani niti obilježja nekog drugog krivičnog djela.

Sud je prilikom donošenja presude izvršio uvid i cijenio sve izvedene dokaze ali je u obrazloženju presude dat osvrt samo na dokaze koji su bili od značaja za donošenje presude u ovom predmetu.

Kako je u dokaznom postupku oštećeni E. K. postavio imovinsko pravni zahtjev za naknadu štete sud je kod stanja stvari kao što je to obrazloženo temeljem člana 212. stav 4. ZKP F BiH oštećenog E. K. sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Temeljem člana 203. stav 1. ZKP F BiH sud je u izreci presude odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar
Dulić Azra

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Alibabić Osman

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je
žalba Vrhovnom sudu F BiH u Sarajevu
u roku od 15 dana od dana prijema iste a
putem ovog suda.